

NÉPLAP

MAI SZÁMUNKBÓL:

A békeért harcolni kell (5. oldal), November 7-e, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója állami ünnep (7. oldal), Hatalmas békegyűlésen választják meg hétfőn Debrecenben a Békekongresszus küldöttait. (9. oldal).

VII. évfolyam, 253. szám.

ÁRA 50 FILLER

Vasárnap, 1950 október 29.

Rákosi Mátyás elvtárs beszéde a Központi Vezetőség ülésén

a nemzetközi helyzetről, belpolitikai életünkről, a Pártunk és népünk előtt álló feladatokról

Kedves Elvtársak!
Központi Vezetőségünk ülése olyan időre esik, amelyet a nemzetközi helyzet fokozódó feszültsége és egybe a nemzetközi békemozgalom erősödése jellemz. Belpolitikailag népi demokráciánk egy sor sikerre mutat rá, amilyen a győzelmes tanácsválasztás, a milliárdos békekölcsön, öt éves tervünk első év-

nek eredményes végrehajtása. Ugyanakkor mutatkoznak az egészséges növekedés velejáróiként bizonyos átmeneti nehézségek. Beszámolómban ismertetem a kérdéseket s azokat a feladatokat is, melyek Pártunk és dolgozó népünk számára ebből a nemzetközi és belső helyzetből adódnak.

Az imperialisták háborús készülődései

A nemzetközi helyzetet az utolsó hónapokban az jellemzi, hogy az Egyesült Államok vezetése alatt álló imperialista blokk a „hidegháború”-t egyre inkább melegháborúra akarja átváltoztatni. A szocializmust építő államok gazdasági és politikai meg erősödésére, a Szovjetunió vezető

békefront sikereire, az amerikai imperialisták a harmadik világháború előkészületeinek meggyorsításával felelnek.

Nemcsak saját hadiparukat és hadseregüket fejlesztik kázasan, de fokozódó nyomást gyakorolnak

csatlósáikra, a marshallizált országokra, hogy azok is fokozzák fegyverkezésüket. A „News Statesman” c. liberális angol lap négy héttel ezelőtt így ír erről:

„Amerika azt a célt tűzte maga elé, hogy a világuralom megszerzésére felfegyverzi Németországban ugyanazokat a csoportokat, amelyek a második világháborút okozták, olyan békét köt Japánnal, amely teljesen szabad kezét biztosít a régi Japán hadurainak, egyben úgy szervezi át a nemzetek szövetségét, hogy az minden körülmények között az amerikai politikát támogassa és a szovjet politikát elutasítsa.”

Az amerikai politika a Koreában

Ennek a támadó, világuralomra törő politikának egyik megnyilvánulása az, ami Koreában történik.

Az Egyesült Államok gondosan készítettek elő ezt az agressziót és meg voltak győződve, hogy Li Szin-Man könnyen elfoglalja számukra Észak-Koreát. Amikor dél-koreai csatlósai seregét a Koreai Népköztársaság csapatai szétverték, a meglepett amerikai imperialisták először saját hadügyminiszterüket okolták, akik szerintük nem fegyverezte fel eléggé Li Szin-Manék.

A hadügyminiszter annak bizonyítására, hogy a támadás gondosan volt előkészítve, egyenesen nyilvánosságra hozta azoknak a hadianyagoknak imponáló listáját, amelyet Dél-Koreába küldött. Azt is közölte, hogy Li Szin-Manék félmilliárd dollárnyi segélyt is kaptak.

A kezdeti kudarcok igazi okai hamarosan napvilágra kerültek. Maguk a Koreában lévő amerikai haditudósítók kezdték megírni, hogy a dél-koreai nép gyűlöli Li Szin-Man, akit „vén szörnyetegnek” hívtak, kormányzását „a mérszárosok uralmának” nevezték és lelkesedve fogadták Kim Ir-Szen bátor felszabadító katonáit. Erre közbelepett a hadi cenzúra, amely csakhamar olyan alaposan működött, hogy a „szabad” amerikai sajtó nem hozhatta le Nehru indiai miniszterelnök javaslatát, amely a koreai kérdés békés megoldását célozta.

Az amerikai imperialistáknak nem a tartós, békés, a koreai nép önállóságát és függetlenségét biztosító megoldás kellett.

Gyarmatosítói akarják Koreát

s ezért utasítottak el minden indítványt, amelyet a Szovjetunió, a népi Kína, vagy India a békés megoldásra tettek.

Közben mozgósították minden erejüket s mikor emberben és anyagban óriási fölénybe kerültek, megindították az ellentámadást. A koreai hazafiak hősiességét és önfeláldozását még az ellenség is kénytelen elismerni. A fasiszta gyarmatosító kísérletek és a gyarmati népek felszabadító harcának tanulsága azt mutatja, hogy

a gyarmatosító csak területet hódíthat meg, de nem verheti le egy nép szabadságvágyát.

Ezt tapasztalták Koreában a japán imperialisták és már most tapasztalják az amerikai gyarmatosítók, akiknek hátában

a hős partizánok tízezrei folytatják elszánt harcukat.

A kezdetben elszennvedett kudarcokért most úgy állanak becsüszít az amerikai megszállók, hogy térdig gázolnak a koreai hazafiak vérében. Ázsia népe, de az egész haladó világ felháborodással látja, hogy

az új gyarmatosítók vadságban és embertelenségben felülmúlják mindazt, amit a gyarmatok véres története eddig feljegyzett.

A koreai nép hősi önvédelmi harcát, szörnyű szenvedését különösen Ázsiában gyakorolnak mély hatással.

Alexander Werth, az ismert angol polgári újságíró erről szeptember elején azt írta:

„Korea gyorsan jelképpé fejlődött egész Ázsiában. Akár azzal végződik, hogy az amerikaiakat a tengerbe szorítják, akár a koreai

nép vértanúságával, egész Ázsiát az Egyesült Államok ellen mozgósítja.”

Hasonlót állapít meg az angol nagytöke lapja, a „The Economist” is a koreai bombázásokkal kapcsolatban. Az amerikai imperialisták ezzel a felháborodással szemben úgy akarnak védekezni, hogy világhódító terveiket egyrészt mint „a kommunizmus terjedésének megállítását” állítják be, másrészt a nemzetek szövetsége mögé bujnak. A liberális angol folyóirat, a „News Statesman” ez év augusztusában azt írja erről: „Ázsiában a kommunizmus megállításának fogalma azt jelenti, hogy támogatják az elnyomást, a hozzá nem értést, a korrupciót, a reakciót és ezzel eltaszítják maguktól az ébredő hazafias erőket, amelyek függetlenséget és szociális változást ohajtanak... Ázsiai eseményekből már megtanulhattuk, hogy ez a politika olyan szövetségeseket eredményez, mint Bao Day, Csang Kai-Sek és Li Szin-Man és hozzájárul ahhoz, hogy a kommunizmust a népi függetlenség és a szociális haladás bajnokaitól kaphatjuk fel.” A cikk elégedetlenül azzal a megállapítással végzi:

„az elnyomás csak elodázja a kérdést addig az ideig, amíg a kommunizmus lesz az egyedüli kiút.”

Ez a felismerés az amerikai imperialisták előtt is feldereng. Az amerikai nagytöke folyóirata, az „U. S. News et World Report” pl. ez évi szeptember 22-i számában kénytelen volt megállapítani, hogy „az Egyesült Államok kommunistaellenes hadjárata azt jelenti, hogy azokban az országokban, ahol

a kommunisták állanak a függetlenségért vívott harc élén, az Egyesült Államok szembeszállnak a nép követelésével.”

Az ENSZ az imperialisták fedőszervévé válik

Érthető tehát, hogy az amerikai imperialisták világhódító és gyarmatosító terveiket igyekeznek inkább az Egyesült Nemzetek zászlaja mögé rejtetni. Ezért akarják most úgy átalakítani az Egyesült Nemzetek Szervezetét, hogy számukra

nemcsak készséges szavazógép legyen, de csatlósai hadsereggel is rendelkezessenek.

Az Egyesült Nemzetek Szövetsége megalakulása a második világháború szenvedéseitől elgyötört emberiség legnagyobb reménye volt. Azt várták tőle, amit létrejöttkor ígért, hogy egységesen és keményen fogja elutasítani a szétzilált fasizmus minden feltámadási kísérletét, erőteljesen támogatni fogja a demokrácia, az emberi haladás ügyét. Az amerikai imperialistáknak világhódító, törekvései azonban egészen más irányt adtak az Egyesült Nemzetek szervezetének. A Marshall-tervvel és egyéb rendszabályokkal anyagi függőségbe hozták az Egyesült Nemzetek egy sor államát. Az Egyesült Nemzetek országainak jelentékeny része, mint Anglia, Franciaország, Belgium,

Hollandia, Ausztrália, a Délafrikai Unió és a többi, maga is gyarmattartó, sőt nem egyszer rabszolgatartó állam és helyenként, mint Vietnamban, Malajában véres gyarmati háborút folytat az Egyesült Államok segítségével. Ezek az országok természetesen szemben állnak a Szovjetunióval, a népek felszabadításának bajnokával és a világuralomra törekvő gyarmatosító Amerika mögé sorakoznak fel. A Nemzetek Szövetségének egy sor olyan kormány tagja, amely az amerikai dollárok, vagy az amerikai szuronyok nélkül nem sokáig élhetne népe nyakán. Ezek a kormányok szolgáiban követik az Egyesült Államok minden utasítását. Ezek képezik azt a több-

Elutasítják a többség akaratát

Rá kell mutatni arra is, hogy a Nemzetek Szövetségének szervezete lehetővé teszi az Egyesült Államok kis csatlósainak segítségével a többség akaratának elutasítását.

Amikor pl. Korea kérdésében India képviselője bizonytalan és radikálisnak egyáltalán nem nevezhető közvetítő megoldást ajánlott, ezt a javaslatot annyi ország támogatta, amelynek lakossága jóval meghaladja az Amerika vezető imperialista tábor lakóinak számát. Ennek dacára a közvetítést az Egyesült Államok apró csatlósai segítségével el tudta utasítani.

Az Egyesült Nemzetek Szövetségének fejlődése azzal fenyeget, hogy az amerikai imperializmus egyik fedőszervévé, vad eszközévé válik.

Mi, magyarok is nemrég tapasztalhattuk, milyen készséges eszköze az amerikai agressziónak és hírvetésnek a Nemzetek Szövetsége.

Amikor az amerikaiak koreai kegyetlenkedése miatt szerte a világon nagy volt a felháborodás — abból a célból, hogy eltérjék erről a figyelmet és hogy az Egyesült Államoktól a szabadság bajnokának tüntessenek fel, hirtelen napirendre tűntek Magyarország, Románia és Bulgária ügyét. Azt állították, hogy ezek az országok megsértik a szabadságjogokat. Kérdőszókat egy megbélyegző határozatot, mely felszólította az Egyesült Nemzetek Szövetségének tagjait, hogy igyekezzenek olyan adatokat gyűjteni, melyek

A Tito-klikk válságos helyzete

Ez a maga módján igyekszik segédkezni amerikai gazdáinak. Különösen a háborús uszítás és kardcsörtetés terén fejtegette ki Titók nagy tevékenységét.

Ennek megfelelően az imperialista sajtó hol a háhúzza azt, hogy Tito hadserege erősebb, mint a környező békés országoké együttvéve, hol pedig ennek ellenkezőjét, hogy a népi demokráciát meg akarják rohanni Jugoszláviát. Most azonban az imperialisták nagy gondban vannak

séget, melyről minden érvelés lepatlan és amely gépiesen szavazza meg az Egyesült Államok követeléseit.

Minél kevésbé képviseli valamely kormány saját népének érdekeit,

minél gyűlöletesebb és ellenszenvesebb otthon,

annál megfelelőbb Amerika számára, mert annál szolgáiban teljesíti utasításait.

Ezért is ragaszkodik Amerika olyan göröcsösen Csang Kai-Sekhez és ezért akadályozza meg a hatalmas kínai népi igazi képviselőinek felvételét. Neki nem a népek képviselőinek szövetsége, hanem a csatlósok segítségére van szüksége.

azt bizonyítani, hogy mi megsértjük a szabadságjogokat.

Nagyon csábító feladat volna sorra venni azokat az országokat, melyeknek kormányai ezt a javaslatot megszavazták és külön-külön megmutatni, hogyan áll náluk a szabadság ügye. En csak egyetlen egyet ragadok ki.

Az ellentünk szavazók között ott volt a monarchofasizista Görögország is. Hogy hogyan áll náluk a szabadság, arról egy tényt idézek, melyet a reakciós svájci „Die Tat” c. ujság ez év július 29-i száma közöl. Egy szemtanú írja, mi történt a görög Makronizosz szigetén, a politikai foglyok táborában. Azt mondja: „Láttuk a tüzesvas okozta friss égési sebeket, az eltört kezeket és térdeket és ami a legszörnyűbb, a néma férfiakat, akiknek a gégejét zúzták szét.”

Még hozzá kell tennem, hogy ez a monarchofasizista Görögország elhatározta, hogy csapatokat küld a koreai szabadságharcosok ellen.

A magyar népi demokrácia kormánya helyesen cselekedett, amikor a Nemzetek Szövetségének erre az amerikai imperialisták által kezdeményezett határozatára

jogi és erkölcsi igazának tudatában éles és szilárd tiltakozással és elutasítással válaszolt.

A mi déli határainkon agál és provokál az amerikai imperialisták ügyénksége a Tito kormány,

Jugoszlávia miatt, melynek gazdasági helyzete olyan válságosra fordult, hogy a kapitalista országok sajtója is az egész rendszer meggingásáról beszél.

A Tito-banda a gazdasági válságért és zűrzavarért az idel szárazságot teszi felelőssé. Nálunk Magyarországon is volt az idén szárazság, semmivel sem kisebb, mint Jugoszláviában. Tudvalevő, hogy a legfontosabb jugoszláv mezőgazdasági területek a magyar határmentén húzódnak.

A sz

Ez bizony a szabbat tuse mely külön

Hasonlóképpen a vizor

Népi megítélés szerint a technikai fejlődés

Különösen a szovjet

ahhoz, hogy a politikai

tervezési munka

és győzelmi ünnep

szabályozás

megjavítás

az új szociális

vetés

vetés

Vasárnap

Földművelésügyi

szabályozás

A mu

mánya helyesen cselekedett, amikor a maga részéről támogatja ezt a politikát, mely egyedül alkalmas arra, hogy az egész német néprá-
lépíessen a békés demokratikus fejlődés útjára és meggátolja azt, hogy Németország az amerikaiak gyarmatává váljék.
A prágai értekezlet határozatai nagy segítséget jelentenek a német demokrácia, a német egység harcainak, és szerte a világon mindenkinnek, aki az imperialista háborús gyujtogatókkal szemben küzd.

minden támadó főrelvessel szemben.
Ez az értekezlet egyben világosan felvázolta az amerikai agressziónak szemben azt a békés építőprogramot, amely lehetővé teszi egész Németország demokratikus alapjain történő egyesítését és a béke biztosítását.
A nyolc külügyminiszter prágai nyilatkozata
történelmi építő okmány a béke védelmében.
A magyar népi demokrácia kor-

annyt szenvedtek a német fasizmusától. A prágai értekezlet, melyen a Szovjetunió vezetésével a népi demokráciák és a Német Demokratikus Köztársaság külügyminiszterei vettek részt, élesen szembeállított Nyugat-Németország újrafelfegyverzésének imperialista tervével. Az értekezlet határozata nemcsak azt juttatta kifejezésre, hogy a Szovjetunió és a vele szövetséges kormányok éberen figyelik a háborús gyujtogatók minden aknamunkáját, hanem azt is, hogy el vannak szánva gátat emelni

vérzőzés jelentéseket közöl a koreai néppel szemben elkövetett kegyetlenségeiről, most már nem kerül, hanem féltő aggódással ír arról a válságról, amelybe Títo és bandája került. Félreveri a harangokat és nyitja a követeli Títónak, mint az amerikai imperializmus szövetségeseinek

A szárazság teljesen egyforma volt Makón és Nagykikindán, Szegeden és Szabadkán, Baján és Zomborban, Pécsen és Eszéken. Ennek dacára nálunk távoiról sem okozott olyan bajokat, mint Jugoszláviában, mert a mi megelégedett parasztságunk a népi demokrácia segítségével lelkesen, pontosan és idejében elvégzte mindazokat a mezőgazdasági munkálatokat, amelyek jórésben ki tudták védeni, vagy csökkenteni az aszály hatását.

Egészen más a helyzet Jugoszláviában, melynek kormánya imperialista zsoldosokból, kémekből és provokátorokból, a dolgozó nép ellenségeiből áll. A Tito-banda már tavaly ősszel összeharcolta a jugoszláv parasztoktól a jó vetőmagot, a mezőgazdasági munkák idején ezáltal hurcolták el a parasztok az erdőirtásra, vagy mint az idén, az aratás kellős közepén a hadseregbe. Ezek az elkeseredett jugoszláv parasztok természetesen nem tartják magukat a termelésnél és még kevésbé a termésbeadásnál. Ez az oka annak, hogy a szárazságra rúgó titoista janicsárhad nyomása dacára, Jugoszlávia élelmiszeri helyzete és egész gazdasági helyzete az aratás utáni hetekben már katasztrofálisan fordult.

Természetesen az elkeseredett ipari munkások sem dolgoznak úgy, mint nálunk. Fokozza a gazdasági zűrzavart, hogy Títoék a parasztoktól, az aszály dacára, az aratás után is erőszakkal elrekvírták a termés jelentős részét és azonnal imperialista gazdálk országába exportálták.

Rendkívül tanulságos az a látvány, ami a jugoszláv válsággal kapcsolatban az imperialista országokban mutatkozik. Ugyanaz az amerikai sajtó, amely kéjjel ismerte a szocializmust építő országok ellen, amely napról napra

azonnali megsegítését.
Nagyon sokan vannak a jugoszláv dolgozók között, akiket két évvel ezelőtt Títónak sikerült megtéveszteni azzal, hogy ő is kommunista, aki csak félreértésből került ellentétbe a felszabadító Szovjetunióval. Az elmúlt két esztendő keserves tapasztalatai ezeket a jóhiszeműeket is meggyőzhették arról, hogy nem lehet félreértésről volt itt szó, hogy Títo és cinkosai már akkor is, akár csak most, az imperialisták aljas és alattomos ügynökei voltak. Ennek a felismerésnek megfelelően

egyre erősödik a jugoszláv dolgozók ellenállása Títo bandájával szemben,

szaporodnak a hírek az ipari munkások és parasztok szabotázsairól és egyre gyakrabban fegyveres ellenállásokról is.

Mi a legnagyobb rokonszenvvel és megértéssel kísérjük ezt a harcot, amelyet a jugoszláv dolgozó nép az amerikai imperialisták szocialista mamba ütözött aljas segédcsapatával folytat és számunkra nem kérdéses, hogy

ez a harc előbb, vagy utóbb, de a jugoszláv népszabadság és a szocializmus híveinek győzelmével fog végződni.

Mi közvetlenül déli határainkon láthatjuk, hogy a dolgozó nép életszínterének milyen gyors süllyedésével, a népszabadság milyen guzbakötésével jár az, ha egy országot az amerikai imperialisták szolgálatába állítanak.

A marshallizált országok az USA jármában

Többé-kevésbé hasonló jelleggel találkozunk mindazokban az országokban, amelyeket Amerikának sikerült uszályába vonni. Mindenütt azt látjuk, hogy

a fokozott hadiküldések miatt egyre erősken a dolgozó nép életszínterének és ugyanakkor növekszik a tölések profitja.

Igy van ez az Egyesült Államokban is, ahol Trumanról felel mindenki a dolgozó tömegeket hívja fel takarékosra és önmegtartóztatásra. Ugyanakkor ugrásszerűen nőnek a hadianyaggyárosok és bankárok jövedelmel és emelkedik a részvények árfolyama a tőzsdén. Európa

marshallizált országában eleinte a náci Göring jelszavát kezdtek prédikálni, kevesebb vajat, több ágyút. Minthogy ezekben az országokban eddig sem sok vajat fogyasztottak, a jelszó most az: kevesebb kenyert, több ágyút.

Természetes, hogy a dolgozó néplétszámok, amelyeknek életszínterének sem volt magas, elkeseredetten védekeznek nemcsak a létszám kizsákmányolás fokozása, de a háborús usztítás ellen is. Válaszul erre

általános támadás indul meg, nemcsak a dolgozó életszínterének, de a politikai jogai és szabadsága ellen is.

Ahol az egész ország egy börtön

A fasizálódási hullám elsősorban Amerikából indul ki, ahol minden szabadságmozgalmra hisztérikus kifőrésekkel válaszol a reakció. Nyugateurópában egyre szaporodnak a brutális gyilkosságok, fegyveres támadások a dolgozó nép legjobbjai, az élen harcoló kommunisták ellen. Hogy magában Amerikában mi a helyzet, arra jellemző a nyugateurópai matrózok szakszervezeti vezetőjének Harry Bridgesnek kijelentése. Harry Bridges a koreai agresszió kezdetén minden törvényes alap nélkül börtönbe vetették. Mikor a matrózok nyomására kieresztették, az újságírók megkérdezték tőle, hogy éri magát szabadon, Bridges azt válaszolta: „Nem vagyok szabadon, az egész ország egy börtön!”

A marshallizált országok felfegyverzése az amerikai imperialisták világátdító terveinek érdekében nagy nehézségekbe ütközik. Nem ezeknek az országoknak kormányai miatt, mert hisz ezek a kormányok már rég kapitultáltak az amerikai imperialisták előtt, hanem a dolgozó nép ellenszerve és ellenállása miatt. Különösen bonyolult az a kérdés, hogy hogyan tudják Nyugatnémetország népét amerikai imperialista ágyútoléteké átválttatni. Az angol és francia dolgozók kezdenek rájönni arra, hogy

vannak hatalmon, akik annak idején Hitler szekerét tolták. Ezek a dolgozók nem felejtették el a véres ényomást, azt a rengeteg szenvedést és megáldozást, amit a német fasiztás hadseregei okoztak nekik. Azt is megértik, hogy

a náci tábornokok vezette német hadsereg őket is fenyegeti.

És emiatt hallani sem akarnak arról, hogy az amerikai imperialisták most újra felfegyverezzék Hitler régi támogatóit. A nyugatnémet bábormány, mely teljesen Amerika szolgálatában áll, természetesen szívesen adná oda Nyugatnémetország népét imperialista ágyútoléteké. De még magában a német burzsoázian belül is nagy ezrei szemben az ellenállás. Emiatt mondott le nemrégiben Heinemann, a nyugatnémet belügyminiszter és ezért tiltakoznak széles rétegek, köztük a nyugatnémet luteránus egyház vezetői Nyugatnémetország felfegyverzése ellen.

A prágai értekezlet

Az a terv, hogy Hitler tábornokainak vezetése alatt az amerikai imperialisták segédcsapatként új hadsereget szervezzenek Nyugatnémetországban, sorompóba állította azokat az országokat, melyek a felszabadító Szovjetunióval az ellükön

Köszönet és hála a Szovjetunióknak

A prágai értekezlet csak egy részlete annak a hatalmas harcnak, amely a Szovjetunió vezetésével a béke megvédéséért világszerte folyik.

Mindél nyitabban törnek az amerikai imperialisták egy harmadik világháború kibontására, annál világosabban és láthatóbban emelkedik ki a Szovjetunió, mint a világbéke öröknek felbecsülhetetlen szerepe. A béke és haladás híve csak a köszönet és hála hangján emlékezhethet meg arról a következetes és szívós harcra, melyet a Szovjetunió a béke érdekében az Egyesült Nemzetek Szövetségén belül az amerikai háborús gyujtogatókkal szemben folytat. A koreai agresszió folyamán napról napra tapasztalhatjuk, hogyan igyekezett a Szovjetunió, a felszabadított Kína és a népi demokráciák támogatásával az amerikaiak vérzőzés tervével szemben békés megoldást keresni, a békét biztosítani.

Ez az ellenfél a világ békéjét őrző Szovjetunió és a világmunkásmozgalmak törő vérzőzés imperializmus között minden téren kültözik.

A békétábor új seregszemléje

A békétábor most új seregszemlére készül. November közepére Sheffieldben összeül a Béke Híveinek II. Világkongresszusa, amely számot vessen eddigi eredményeivel s kidolgozza a béke megvédésére irányuló harc további teendőit.

A stockholmi békehatározatot rövid felszólítással 500 millió ember írta alá.

Ebben a számban benne vannak az imperialista országok békeharcosai, akik legjobbjai is, benne van 16 millió olasz, 15 millió francia, az olasz

A Délke Híveinek világkongresszusa az egyik legnagyobb gátja az amerikai imperialisták világátdító terveinek.

Ezért támogatják a Béke Híveinek Világkongresszusát mindennél jobban szemléltetik az imperialista jáborral szemben a két világ közli különbségeit.

Gigászi méretű építés a dolgozó nép javára és felvirágzására a békétáborban, háborús usztítás, lázas fegyverkezés, dühödttámadások a dolgozóknak szabadságjogai és életszínterének ellen az imperialistáknál, ez a helyzet képe.

és francia nép felnöött lakosságának zöme.

A Délke Híveinek világkongresszusa az egyik legnagyobb gátja az amerikai imperialisták világátdító terveinek.

Ezért támogatják a Béke Híveinek Világkongresszusát mindennél jobban szemléltetik az imperialista jáborral szemben a két világ közli különbségeit.

November 4-én ül össze a magyar békekongresszus

A magyar dolgozó nép békeharcosai szintén jelen lesznek ezen a Világkongresszuson és be fognak számolni a magyarországi békemozgalmak állásáról és eredményeiről. A jövő héten, november 4-én ül össze a magyar békekongresszus, mely megvitatja azokat a küldötkeket, akik a Béke Híveinek Világkongresszusán hazánk békeharcosait fogják képviselni.

A magyar békemozgalmak egy sor jó teljesítményével léphet a világ közvéleménye elé.

Sikerült egyhangúlag, egységesen a béke nagy ügye mellett felsorakoztatni a magyar dolgozó népet. Ennek egyik megnyilvánulása volt az a lendület, amellyel rövid néhány hét alatt a béke hét és negyedmillió híve írta alá a stockholmi békekonferencia határozatát. A magyar dolgozó nép ingadozás nélkül, helyesen foglalt állást a koreai agresszió kérdésében és a dolgozók milliói adakoztak arra, hogy Korea dolgozó népét kórházzal és szeretetszolgálatokkal támogassuk. Ez a megnyilvánulás egyben mutatja, hogy

dolgozó népiünkben elevenen és tetterekesen él a proletármunkásmozgalmak és szolidaritás éltető tudata.

A magyar dolgozó nép egyre világosabban látja

a szocializmus építésének és a béke megvédésének összefüggését.

Látja ezt nemcsak az ipari munkáskassza, de a dolgozó parasztság is. A terménybeadás során ezer, meg ezer földműves hangozta: „Tudom, hogy a terménybeadás hazámot erősítem és a béke ügyét szolgálom.”

Az ipari munkáskassza termelési felajánlásainál ugyancsak szakadatlanul megismétlődött az az iadoklás, hogy

a föbbtermelés nemcsak a népi demokráciát, de a béke ügyét is erősíti.

Megmutakozott dolgozó népiünk ez a beállítottsága a békekölcsön jegyzésénél is. Az a 2,750.000 magyar dolgozó, aki

jelkesen, rövid napok alatt több mint egymillió forintot jegyzett, tisztában volt azzal, hogy jeltével egyben a béke ügye mellett is kiáll és hogy világos számára öt éves tervük sikerének és a béke megvédésének elválaszthatatlan összefüggése.

Végül, de nem utolsó sorban az e héten lezajlott tanácsválasztások mutatták, hogy a béke megvédésének kérdésében az egész magyar nép egységes.

Soha a magyar dolgozók ilyen összekovácsoltan és lelkesen nem állottak ki egy eszme mellett, mint most ezeken a választásokon, ahol a fő jelszó az volt: „Békét akarunk, Népront-ra szavazunk!”

A tanácsválasztásokon megnyilvánuló népi egység demokráciánk igen jelentős győzelme. Az a tudat, hogy a tanács-

választások egyben szilárd kiállítás tüntetés a béke mellett, kitűnős lendületet, lelkesedést és elszántságot adott ennek a választásnak. Azért mondom, hogy elszántságot, mert a lelkesedés mellett mindenki megérthette, hogy

a magyar dolgozó nép nemcsak kívánja a békét, de el van tőkélve arra, hogy minden eszközzel meg is védi.

Ezért lesz a béke híveinek jövőheti magyarországi kongresszusa

újabb hatalmas demokráciát népiünk békevégya és békeakarata mellett.

Ez a kongresszus olyan küldötkeket fog választani, akik Angliában a dolgozó magyar néplángoló békeakarát megfelelő nyomatékkal képviselik.

Gazdasági fejlődésünk

Áltértek most hazánk gazdasági helyzetének ismertetésére. Ma egy hete jeltük közé népgazdasági tervünk teljesítésének 1950. III. negyedévi eredményeit. Ezeknek az eredményeknek a lényege az, hogy gyáriparunk termelésének felemelt tervét a harmadik negyedévben 103.9 százalékkal túlteljesítettük. Ez a teljesítmény 36.1 százalékkal nagyobb, mint az elmúlt év hasonló időszakának eredménye. Ez a szám magáért beszél és mutatja azt a hatalmas fejlődést, amely

egy esziendő folyamán (öb, mint egyharmadával megtudta emelni gyáripari termelésünket).

Fejlődésünknek másik mutatója, hogy ebben a harmadik negyedévben a megvalósított népgazdasági

beruházások összege a múlt év hasonló időszakának 208.5 százaléka volt.

A Szovjetunió legjobb szakembereinek eléggé fel nem beszélhető támogatásával kezdjük elsajátítani a szocialista termelési módokat, a munkaversenyt, a racionalizálás, az újítómozgalmat jó alkalmazását. Megtanuljuk lassanként a helyes kalkulációt, rátérünk a

termelést serkentő darabberendezés bevezetésére. Az ősszel végrehajtott normarendezés is azt célozta, hogy kiküszöböljünk azokat a lazaságokat és fegyelmetlenségeket, amelyek gátolták a szocialista munka lendületét.

Ezek a feladatok nem voltak könnyűök és nem egyszer komoly áldozatokat, erőfeszítéseket és fegyelmet követeltek az ipari munkások zömétől.

Munkásosztályunk erőfeszítéseinek és szocialista öntudatának legjobb bizonyítéka, hogy ezeket az intézkedéseket megértéssel, helyesléssel fogadta és gyorsan végrehajtotta.

Elsősorban ennek volt betudható, hogy ez év harmadik negyedében a gyáriparban az egy főre eső termelés értéke 19.4 százalékkal volt magasabb, mint az 1949-es év hasonló időszakában. Nemcsak ipari munkásságunk öntudata és áldozatkész-sége nőtt meg, de ugrásszerűen megnőtt az iparban foglalkoztatott munkások és tisztviselők száma. Az iparban egy év alatt 90 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma. Az építőiparban 97 ezerrel többet dolgoznak, mint tavaly ilyenkor.

A mu

nálunk még rő. Egy-egy hoz kapcsolódna újra ellandeményezések letunió tapasztalásokkal meggyőzősége még gyermekm küzdelem az sejt, a feles tek és a paza mája ellen cs valójában. Iparunk, de kodásunk fel megváltoztak

A szakmunkás hiányról

Ez a növekedés átmenetileg bizonyos nehézségeket is okoz. A szakmunkások száma pl. lassabban nő, mint a proletáriumé és emiatt átmenetileg komoly munkáshiány mutatkozik, különösen

a szerszámkészítőknél.

Hasonlóképpen csökken a megnövekedett munkáslétszámhoz viszonyítva

a mérnökök és technikusok száma.

Népi demokráciánk mindent megtesz arra, hogy ezeken az átmeneti nehézségeken speciális szakmunkás-tanfolyamokkal, a technikusok és mérnökök kiképzésének meggyorsításával segítsen.

Külön kell szólnom a bányászokról. Annnyira hozzáértőnk ahhoz, hogy

a bányászok népi demokráciánk legszilárdabb oszlopai, hogy egy kicsit meg is feledkezünk róluk. Nem foglalkozunk eléggé gazdasági helyzetükkel és politikai nevelésükkel. Ennek következtében a bányászok keresete kezdett elmaradni az általános fejlődéstől. Az is hátrányosan éreztette hatását, hogy politikailag nem foglalkoztunk velük eléggé.

Most itt is változtatni fogunk. Tervgazdaságunk rohamos növekedése megköveteli a széntermelés gyors emelését. Ezek a követelmények olyan nagyméretűek, hogy szabványzatunk kezd elmaradni mögöttük. Nem szorul magyarázatra, hogy mit jelent további fejlődésünk, ha nem lesz elég szénünk. Mi már egy sor rendszabályt fogantatosítottunk a szénbányászok anyagi helyzetének megjavítására, de ez nem elég. Az új bányászok ezreire van szükség. Dolgozó ifjúságunk szövetsége egyre nagyobb részt követel magának a szocialista építési hatalmas munkájából, ezért jelentkeztet fellesen a Dunai Vasmű felépítésére. Mi most azt javasoljuk, hogy

az ifjak legjobbjai forduljanak a bányák felé is.

Példamutató munkájukkal támogassák a bányászokat, a régi szénbányák hőseit. Van egyéb lehetőség is. Az új munkások jelentékeny része faluról kerül az iparba és természetesen, hogy időbe kerül, amíg a gyári fegyverembe beleszokik. Vagy 200 ezerre rúg az olyan ipari munkások száma, akik földdel is rendelkeznek.

Ezek a munkások az aratás, vetés idején gyakran elmaradnak a gyárból és ezre, zavarják a termelés menetét. Ugyanakkor éppen a gyári munka miatt nem dolgoznak meg kellő gonddal földjeiket, ami természetesen a terméseredményben megmutatkozik. Ez a — hogy úgy mondjuk — létlakt munkásréteg így egyszerre zavarja az ipar és a mezőgazdaság termelését. Érzik ezt maguk a munkások is, akik közül az utolsó időben sokan ajánlották fel földjüket az államnak. Most dolgozunk a tanrendszabályon, amely az ilyen, kisebb-nagyobb földdel rendelkező munkásoknak lehetővé teszi, hogy földjeiket e'önyös áron eladják, vagy berbe adják az államnak és ezzel megszűnjön az a helyzet, amely őket úgy ipari munkás, mint földművelő minőségükben zavarta.

A munkaverseny

nálunk még mindig kampányszerű. Egy-egy eseményhez, dátumhoz kapcsolódva fel'obban és utána újra ellanyhul. Azok a jó kezdeményezések, amelyeket a Szovjetunió tapasztalatai alapján az önkéntesek önkéntesen, az anyag-takarékosság terén bevezetünk, még gyermekcipőben járnak. A küzdelem az anyagpocsékolás, a segett, a felesleges raktárkészletek és a pazarlás más száz formája ellen csak most kezdődik valójában.

Iparunk, de egész tervgazdálkodásunk feladatai alapvetően megváltoztak azáltal, hogy a há-

roméves terv folyamán befejeztük a háború okozta károk helyreállítását és rátértünk a szocializmus építésére.

Az olyan óriási vállalkozások, mint a földalatti gyorsvasút, az inotai erőmű, a dunapentei vasmű — jelentősége és méretei messze felülmúlnak mindent, amit nálunk a kapitalizmus valaha alkotott. A feladat új, nem könnyű, de nagy segítőnk, a Szovjetunió támogatásával ezt is meg fogjuk oldani. Gazdasági életünk gyors fejlődését, az imperialisták

Mezőgazdaságunk helyzete

Ami a mezőgazdaságot illeti, az idei termés képe tarka. Búza-termésünk jobb volt, mint a tavalyi, rozstermésünk szintén. Jó termést adott a szőlő és a cukorrépa. Azonban az aszály miatt a tavalyinál gyengébb az árpa és a zab, valamint a napraforgó, hüvelyesek, de különösen a burgonya.

Dolgozó parasztságunk a terménybegyűjtést és beadást megnövekedett öntudatának megfelelően az idén jóval gyorsabban és pontosabban végezte el, mint tavaly.

Amint tudjuk, augusztus 20-ára, alkotmányunk első évfordulójára nemcsak befejezték a kalászosok aratását, hanem a terménybeadás zömét is elvégezték. Ez annál nagyobb eredmény, mert hisz ezekben a napokban az ellenséges hírszeres igyekezett háborús hiszériát kelteni és rábírní a dolgozó parasztságot arra, hogy ne teljesítse beadási kötelezettségét. A Békékölcson-jegyzés, a tanácsválasztás miatt az utóbi hetekben

kissé meglassult a kukorica, burgonya és napraforgó beadása. Ezt a lemaradást gyorsan be kell hozni.

Dolgozó parasztságunk politika érettségének és öntudatának jele az a munkaverseny, amellyel vállalták, hogy a tanácsválasztás napjára, október 22-re befejezik az őszi vetést. És valóban 19 megyénk közül 17-

Anyagi fejlődésünk erőteljes, egészséges

Gazdasági helyzetünk áttekintésének befejezéséül szólni kívánok élelmiszer helyzetünkről és életszínvonalunkról. Közvetlenül az aratás után kisebb zavarok mutatkoztak az élelmiszerellátásban. Ezeknek részben tárgyi okuk volt, elsősorban a szárazság. Ezen belül

a reakció megkísérelt nálunk is olyan vásárlási lázt előidézni, mint amilyen a nyugati kapitalista országokban volt.

Ennek hatására augusztus folyamán kétszer annyi cukor fogyott el, mint júniusban és erősen megnőtt a lisztvásárlás is.

Az ellenség tudatosan alá akarja ásni közelításunk rendjét azzal, hogy a lehető legnagyobb árumennyviséget vonja el a házi fogyasztás alól.

Ezzel a jelenségekkel szemben külön rendszabályokat fogantatosítottunk. Azokra, akiknél az ellenséges szándék és szabotázs kétségesen felül állott, kemény kézzel lecsúított a demokrácia. A többieknél politikai felvilágosító munkát végeztünk és ahol az anyagelosztásban hibák mutatkoztak, ott azt kijavítottuk. Az olyan élelmiszerekben, mint a burgonya, gondoskodtunk arról, hogy a meglévő készletek elsősorban a dolgozó tömegekhez jussanak. Ezek a rendszabályok sikerrel jártak, a sorbanállások megszűntek és a cukor-, kenyér-, lisztfogyasztás kezd megközelíteni a normálisat.

Van azonban közelítási nehézségeinknek egy olyan figyelemreméltó oka, ami egészséges fejlődésünk elkerülhetetlen velejárója. Ez az ok a kereső népesség számának és jövedelmének gyors növekedése. Az idén 250.000-rel több a munkások és alkalmazottak száma. Ezeknek túlnyomó többsége tavaly még nem volt kereső, hanem eltartott családtag. Ezenfelül a bérek és fizetések egy esztendő alatt 17 százalékkal emelkedtek. Ez a két szám együttvéve azt mutatja, hogy

a munkások és alkalmazottak összességének jövedelme az idén 30-40 százalékkal volt több, mint tavaly.

Sok tekintetben hasonló a falu fej-

azzal igyekeznek meggátolni, hogy egyre inkább megnehezítik a tőkés országokkal való kereskedelmet. Az amerikai imperialisták gyakran beszélnek a vasfüggönyről. Mi azt tapasztaljuk, hogy ezt a vasfüggönyt éppen az amerikalak igyekeznek velünk szemben minden téren létrehozni. Termelési számaink azonban azt mutatják, hogy már helyenként okoznak kisebb-nagyobb nehézségeket, de összfejlődésünket megakadályozni nem tudják.

A maradiság kárt okoz

Amikor ezt megállapítjuk, ugyanakkor rá kell mutatnunk, hogy még mindig egyik legnagyobb akadályunk a mezőgazdaság gyors fejlesztése terén a maradiság, a konzervativizmus, a régihez való görcsös ragaszkodás. Az idén pl. a forró időjárás miatt a szokottnál két héttel hamarabb értek be a kalászosok. Kormányzatunk idejekorán és ismételtén kérte a földműves népet, hogy erre való tekintettel az aratással ne várjon Péter-Pálra, hanem kezdje meg előbb.

Sokan nem fogadták meg a tanácsot. Gabonájuk túlergett és rengeteg mag kipergett. Aki szeptember végén, október elején járta a határt, annak felüött, hogy néhol a tarlón annyi új hajtás zendült, mintha már elvetettek volna. Ha holdanként egy kilogramm feleslegesen kipergett gabonát számítunk, az országosan majdnem 50.000 mázsa veszteséget jelent.

Vagy vegyük a másodtermények kérdését. A mi viszonyaink mel-

lett a kalászosok learatása után hárommillió holdon lehetne másodikveteményt, tarlórépát, csalamádét, nuhart, kölest vetni. Ha ezt az eredményt el tudnók érni, könnyen 50 százalékkal emelhetnénk állatállományunkat. A mi nehézségeink, benne közelítási nehézségeink egyik oka az idén az, hogy a szárazság miatt a kukorica-termésünk majdnem ugyanolyan gyenge, mint tavaly volt, viszont állatállományunk nagyon megnövekedett. A nyári állatszámolás azt mutatja, hogy az idén egymillióval több a disznó és 200 ezerrel több a szarvasmarha és a ló, mint tavaly. Takarmánytermelésünk ezzel szemben valamivel kevesebb, mint a tavalyi. A hiányt sok helyen burgonya, cukorrépa feletetésével pótolják, ami természetesen közelításunkat zavarja. Ha parasztságunk gyorsan ráterne a másodtermények vétésére, takarmányozási gondjaink azonnal csökkennének.

A termelőszövetkezetek fejlődése

A mezőgazdaság szocialista szektorának fejlődése természetesen halad. A termelőszövetkezetekbe belépett családok száma június 30-án 46.000 volt, most 90.000 körül jár. A termelőszövetkezetek területe ugyanennyen idő alatt 482.000 kat. holdról 770.000 kat. hold fölé emelkedett. Ezt a fejlődést elősegítette annak a 200 főnyi parlamenti delegációnak a munkája, amely az idén a Szovjetunióban járt a kollektív mezőgazdaság tanulmányozására.

Külön hála és köszönet jár annak az 50 tagú magyar kolhozparaszt-küldöttségnek, amely Szovjetunióból érkezett hozzánk és nagy segítségünkre volt, amikor tapasztalatait és módszereit a magyar dolgozó parasztságunk átadta. A mezőgazdaság szocialista szektora véteferőletünknek 13 százaléka, és az év véére előreláthatólag eléri a 14 százalékot.

Tervezetlen fejlődtek géppálmásaink is, amelyeknek száma meghaladja a 360-at és több, mint hat-ezer traktorral rendelkeznek.

Tovább szilárdult a népi demokrácia ereje

Népi demokráciánk gazdasági sikerei, a terv jó végrehajtása, a normarendezés, a gabonabegyűjtés, a tagosítás, a termelőszövetkezeti csoportok növekedése és a békekölcsön eredménye természetesen egyben politikai sikert is jelent és nagyban előkészítette azt a lelkes hangulatot, a népi demokrácia mellett való egyhangú kiállást, amely a tanácsválasztásokon megnyilvánult. Az elmúlt hónapok alatt minden téren tovább szilárdult a népi demokrácia ereje és ezen belül megszilárdult a munkás-paraszt szövetség. A munkás-paraszt szövetség megszilárdulásához hozzájárult az a helyes politika, amelyet a tanácsválasztásokkal kapcsolatban követtünk:

a pártönkivültek és főleg az egyénileg dolgozó parasztságot fokozott bevonása ebbe a munkába.

lett a kalászosok learatása után hárommillió holdon lehetne másodikveteményt, tarlórépát, csalamádét, nuhart, kölest vetni.

Ha ezt az eredményt el tudnók érni, könnyen 50 százalékkal emelhetnénk állatállományunkat. A mi nehézségeink, benne közelítási nehézségeink egyik oka az idén az, hogy a szárazság miatt a kukorica-termésünk majdnem ugyanolyan gyenge, mint tavaly volt, viszont állatállományunk nagyon megnövekedett. A nyári állatszámolás azt mutatja, hogy az idén egymillióval több a disznó és 200 ezerrel több a szarvasmarha és a ló, mint tavaly. Takarmánytermelésünk ezzel szemben valamivel kevesebb, mint a tavalyi. A hiányt sok helyen burgonya, cukorrépa feletetésével pótolják, ami természetesen közelításunkat zavarja. Ha parasztságunk gyorsan ráterne a másodtermények vétésére, takarmányozási gondjaink azonnal csökkennének.

A termelőszövetkezetek fejlődése

A mezőgazdaság szocialista szektorának fejlődése természetesen halad. A termelőszövetkezetekbe belépett családok száma június 30-án 46.000 volt, most 90.000 körül jár. A termelőszövetkezetek területe ugyanennyen idő alatt 482.000 kat. holdról 770.000 kat. hold fölé emelkedett. Ezt a fejlődést elősegítette annak a 200 főnyi parlamenti delegációnak a munkája, amely az idén a Szovjetunióban járt a kollektív mezőgazdaság tanulmányozására.

Külön hála és köszönet jár annak az 50 tagú magyar kolhozparaszt-küldöttségnek, amely Szovjetunióból érkezett hozzánk és nagy segítségünkre volt, amikor tapasztalatait és módszereit a magyar dolgozó parasztságunk átadta. A mezőgazdaság szocialista szektora véteferőletünknek 13 százaléka, és az év véére előreláthatólag eléri a 14 százalékot.

Tervezetlen fejlődtek géppálmásaink is, amelyeknek száma meghaladja a 360-at és több, mint hat-ezer traktorral rendelkeznek.

Tovább szilárdult a népi demokrácia ereje

Népi demokráciánk gazdasági sikerei, a terv jó végrehajtása, a normarendezés, a gabonabegyűjtés, a tagosítás, a termelőszövetkezeti csoportok növekedése és a békekölcsön eredménye természetesen egyben politikai sikert is jelent és nagyban előkészítette azt a lelkes hangulatot, a népi demokrácia mellett való egyhangú kiállást, amely a tanácsválasztásokon megnyilvánult. Az elmúlt hónapok alatt minden téren tovább szilárdult a népi demokrácia ereje és ezen belül megszilárdult a munkás-paraszt szövetség. A munkás-paraszt szövetség megszilárdulásához hozzájárult az a helyes politika, amelyet a tanácsválasztásokkal kapcsolatban követtünk:

a pártönkivültek és főleg az egyénileg dolgozó parasztságot fokozott bevonása ebbe a munkába.

nácsválasztások után már sorozatosan kaptuk az értesítéseket, hogy a falvakban egymásután jelentkeznek Pártunkba az egyénileg dolgozó parasztsók, elsősorban azok, akiket a tanácsokba jelöltünk. Ez a jelenség szocializációkúlsul azoknak az elvtársaknak, akik viszolyogva, csak Pártunk utasítására kapcsolódtak be a pártönkivülteket a munkába, mert azt a helyet n álláspontot képviselték, hogy most, amikor keményen ülünk a nyeregben, nincs szükség a széles tömegek támogatására. Azt mondanom sem kell, hogy a jelentkező parasztsók javát fel kell venni a Pártba.

A szociáldemokrázizmus elleni harc eredményei

Rátérek a szociáldemokrázizmus elleni harc eredményeire. Mióta a munkásmozgalmat létezik, a burzsoázia világszerte irányt vett arra, hogy lehetőség szerint megvásárolja a munkásmozgalmat vezetőit. Nálunk sem volt másként. Ma már tudjuk, hogy a magyar szociáldemokrata és szakszervezeti mozgalom legtöbb vezetője a Horthy-burzsoázia és a politikai rendőrség szolgálatában állott. Még ideológiai alapot is építettek ez alá az aljas együttműködés alá, „a bolsevizmus elleni közös harcot”. Amikor a húszas évek elején Angliában a munkáspárt kormánypárttá változott, a szociáldemokrata vezetők jelentékeny része az angol kémszervezet szolgálatát is vállalta. A felszabadulás után a magyar kémek és besugók névsora az angol, illetve az amerikai kémszervezet kezébe került. Ettől fogva ezek a szociáldemokrata spiclik hol közvetlenül az angol, amerikai, vagy jugoszláv kémszervezettől kaptak utasításokat, hol pedig az angol Labour Partytól.

1947 őszén nálunk már látható volt, hogy a munkástömegek nagy többsége átállni készült a Kommunista Párt oldalára. Az angol munkáspárt utasítása eddig ez időpontig úgy szólt, hogy a szociáldemokrata párt legyen a kommunistaellenes erők gyűjtőmedencéje, csak látszólag támogassa az egységfrontot és minden körülmények között utasítsa el a kommunistákkal való egyesülést. Mikor 1948 januárjában és februárjában — mint emlékszünk — a szociáldemokrata munkások és pártfunkcionáriusok tízezrei kezdtek átlépni a Kommunista Pártba, a szociáldemokrata párt áruló vezetői már a következő utasítást kapták: Ne várjanak addig, míg tömegek átállanak a kommunistákhoz és ók hadsereg nélküli generálisokká válnak, ehelyett azok a „baloldali” szocdem. vezetők, akik angol szolgálatban állottak, maguk vessék fel az egyesülés kérdését, maguk követejjék a kompromittált jobboldali szoc. dem. vezetők eltávolítását.

Egyesülés helyett: beépülés

Ezzel megtartanak befolyásukat azokra a becsületes, valóban baloldali szociáldemokrata munkásokra, funkcionáriusokra és vezetőkre, akik öszintén, meggyőződésből követelték — és végre is hajtották volna — a kommunistákkal való egyesülést és az áruló jobboldali vezetők kizárását. Ezen túlmenően, ezzel megfélemeztek a kommunista vezetőket és megnyerik bizalmukat, ha ez sikerül. Igyekezzenek a legnagyobbszámú jobboldali szociáldemokratát behozni az egyesült pártba, a lehető legtöbb fontos pozíciót szerezzék meg számukra, őrizzék meg, tartsák együtt őket és alkossanak az egyesült pártban belül olyan ötödik hadoszlopot, amely a döntő pillanatban újra teljes erejével akcióba léphet a népi demokrácia ellen. A kizárt szociáldemokratákra vonatkozólag azt az utasítást adták, hogy a legjobban kompromittáltakat, mint Szélgét és

Bánt, küldjék külföldre, a többi maradjon itthon és megfelelő megalapítás után kezdje meg munkáját. A legfontosabb: nem egyesülés, hanem beépülés a feladat.

Ezeket az utasításokat az áru- szociáldemokrata vezetők pontosan végrehajtották. Ha tovább elenezték volna az egyesülést, a kompromittált vezetők eltávolítását, úgy a saját becsületes baloldali tömegeik löktek volna őket földre. Végrehajtották az itthon maradt kizártak is a rájuk bízott feladatokat: megszervezték a sok bércsalást és normalizást, amelyet a nyár folyamán tapasztaltunk és amely gazdasági életünk-

„Munkáspárti“ kapitalista ügynökök

Megállapíthatjuk, hogy az olyan fiatal Labour Party politikusok, mint Healy, vagy Morgan Phillips, a munkáspárti titkárai, az angol titkos szolgálat képviselői a munkásmozgalmat belül.

(Többek között — szól közbe Réva elvtárs.) Igen, többek között. Pályafutásukat nagy gondalal készítette elő és egyengette az angol titkos szolgálat, Angliában erre kész sablonok alakultak ki. Az áru- nem egyszerűen „baloldali“ kezdik, hogy jobban fedezzék őket, mint „baloldaliakat“, „radikális- munkáspárti“ miatt megbuknak a választáson stb. Es miután itt bizalmat keltenek magukkal szemben, sokkal értékesebb szolgálatot tudnak teljesíteni megbízóiknak.

A szociáldemokrata áru- elmondják pl. hogy amikor 1945-ben Angliában jártak, Shinwell, a mostani hadügyminiszter politikai szűzlete közben váratlanul megkérdezte nekik a kémszolgálatot, amelyet a háború alatt teljesítettek.

Ebből rögtön megértették, hogy Shinwell is csak úgy, mintők, az angol imperialisták kéme, a munkásmozgályon belül. Általában elmondották, hogy gyakran zavarban voltak, mert a Labour Party embereivel való tárgyalás közben nehéz volt megállapítani, hogy hol végződik a munkáspárti politikus és hol kezdődik az angol kémszervezet ügynöke.

Ilyen ügynökök pl. Ziliacus, az

nek nem csekély károkat okozott.

Mi jelentékeny részben lepleztük ezeket a jobb- és ügynevezett „baloldali“ szociáldemokrata áru-akat és a kizárt és válatatlanul a népi demokrácia ellen áskálódó jobboldali szociáldemokrata szervezeteket is. Megállapíthatjuk, hogy az, ami Magyarországon történt, nem valami elszigetelt jelenség, hogy lényegében más országokban is hasonló a helyzet. Különösen ilyen a helyzet Angliában, amelynek burzsoázija a legrégebbi tapasztalatokkal rendelkezik a munkásmozgalmat korrumpálása és aláásása terén.

ismert „baloldali“ angol szocialista, aki a múlt év szeptemberében, néhány héttel a Rajk-per előtt váratlanul Jugoszláviában bukkant fel. Mi már a tények ismeretében előre tudtuk, hogy Ziliacus azért ment ki Jugoszláviába, hogy megpróbálja Titót, akinek multját és szerepét az angol titkos szervezet jól ismeri, tisztára mosni.

Es valóban Ziliacus nagy kampányba kezdett és azóta is egyre másra állítja ki az erkölcsi bizonyítványt Titónak és bandájának. Azóta azt is megtudtuk, hogy ő volt, aki 1947-ben csehszlovákiaúlj, ja alkalmával az odautazott magyar szociáldemokrata kéme-akat és áru-akat instrualta. Többek között átadta annak a Labour Partynak az utasításait, amelyből hivatalosan ki volt zárva.

Nekünk tanulunk kell ezekből az eseményekből, fokozniunk kell az éberséget, de vigyáznunk kell arra is, hogy

a becsületes, volt szociáldemokrata munkások és funkcionáriusok tiszerei, akiknek vezetőik aljasságáról és árusításáról természetesen sejtelmük sem volt.

nyugodtan építhessék velünk vállvetve a szocializmust.

Az elvtársak az egyesülés óta tapasztalhatták, hogy Pártunk ebben a szellemben dolgozott és ugyanolyan bátran léptette elő a tehetőséges volt szociáldemokratákat, mint a kommunistákat.

A katolikus egyházzal való megegyezésről

Meg akarok emlékezni a katolikus egyházzal való megegyezésről is. Ez a megegyezés kétségkívül a népi demokrácia helyes, türelmes politikájának jó eredménye.

Az imperialista háborús uszítók egyik legfontosabb csatlósza a vatikáni pápi reakció. Az imperialisták nem kímélték a fáradságot, hogy a magyar katolikus egyházzal ennek megfelelően maguk mellett sorakoztassák fel.

A béke megvédésének gondolata azonban népünkben és ezen belül a katolikus hívőkben is olyan erős, hogy nálunk nem sikerült ez a szándék.

Ellenkezve a néppel összeforrott katolikus papok százai léptek fel a béke megvédésének ügye mellett. Ez a fellépés csak mutatja volt annak, hogy a magyar katolikusok zöme áttért a népi demokrácia és a béke megvédésének oldalára. Ezeknek a népi demokráciánkat támogató

hívőknek a követelése bírta rá az egyházakat arra, hogy végül megegyezzenek a népi demokráciával.

A vatikáni reakció világosan kimutatta elégedetlenségét ezzel a megegyezéssel. Az amerikai imperialista sajtó pedig egyszerűen figyelmen kívül hagyta a megegyezést.

A február 10-i határozatok megerősítették Pártunkat

Áttértek most Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja problémáira. Ez év február 10-én Központi Vezetőségünk elhatározta, hogy újra választja a helyi vezetőségeket. E választások kapcsán gondoskodik róla, hogy teljes érvényt szerezzen a pártdemokráciának, eltávolítsa a vezetőségekből azokat, akik a demokrácia szellemét megsértve baszkodtak, kiskirályoskodtak, bürokratáká váltak és ezzel gátolták Pártunk fejlődését, ártottak népszerűségének és elszigetelték a dolgozó tömegektől. A vezetőségválasztást

a népi demokrácia, mint a többi egyházzal, a római katolikus egyházzal is a kölcsönös engedelem és megértés szellemében köthette meg az egyezményt. Meg lehet állapítani, hogy

a hívők nagy többsége örömmel és helyesléssel fogadta ezt a megegyezést.

Ennek a tanácsválasztásokon rengeteg megnyilvánulását láttuk nemcsak abban, hogy a tanácsok köz- zöz megválasztott katolikus papok népszerűsége rendkívül megnőtt, hanem abban is, hogy nagyon sok helyen a választásra a katolikus papok maguk vezették híveiket.

Ez nem azt jelenti, hogy a magyar katolikus egyház vezetői most már kivétel nélkül szívvel-lélekkel a népi demokrácia mellé állottak. A megegyezés végrehajtása közben lépten-nyomon tapasztaltuk, hogy sokan a megegyezést inkább fegyverszünetnek tekintik, ami módot ad nekik arra, hogy átvészeljék a nehéz időköt. Mi ezt is számon tartjuk és nem fogunk aludni.

A megegyezés szellemét és betartását betartjuk, de okulva a tapasztalatokon, résen leszünk. Nem engedjük, hogy a megegyezés elaltassa éberségünket és hogy az egyház palástja mögöl a reakció egy szép napon újra támadásba mehessen át.

arra is fel kívántuk használni, hogy megjavítsuk Pártunk vezetői rétegének szociális összetételét, valamint végtévessünk annak a káros fluktuációnak, ami sokban akadályozta kádereink fejlődését.

A vezetőségválasztások tapasztalatai azt mutatják, hogy mindezekben a hibák jelentékeny mértékben javítottunk. Az új vezetőségben több lett az ipari munkás és kevesebb a kispolgár. A tagság a leg- több helyen örömmel élt a párt- demokrácia adta lehetőségekkel, a bírálat jogával és ez megjavította az

új vezetőség minőségét. Csökkent a fluktuáció is. De hiba volna azt gondolni, hogy minden rendbe jött e téren. Még mindig nagyon sok a panasz a bürokráciával kapcsolatban. Hogy mi fordulhat elő még ezen a téren, arra egyetlen esetet említek: Most október közepén, a volt szombathelyi járási titkár szék- rényében 106 darab lagkönyv és tagjelölt-igazolvány feküdt, jórésze már egy év óta elintézetlenül. Még mindig akad elég baszkodó is, aki vel szemben Pártunk kénytelen ke- ményen fellépni. Ennek dacára a február 10-i határozatok kétségkí- vül komolyan megerősítették Pártunkat.

Megerősödtek az év folyamán a megyei pártbizottságok is és végre nagyban és egészében már jól ellátják megyéjük ügyeit. Az idén a megyei pártbizottságok megerősödése után rátértünk járási bizottságaink megerősítésére is.

Erre többek között az a tapasztalat is rákényszerített bennünket, hogy a megyebizottságok sok esetben nem tudták a Párt utasításait a falvakba és alapszervezetekhez eljuttatni és hogy ezek az utasítások legtöbbször a járási pártbizottságokban megakadtak. A járási pártbizottságok megerősítését parancsosan megkövetelte a járási tanácsok megnövekedett hatásköre is. A járási pártbizottságokat számbelileg is megerősítettük és gondoskodtunk róla, hogy járás- titkáraink valóban a járás vezetői lehessenek. Megyei titkárainkat jó munkájuk eredményeképpen a köztudat már elfogadja, mint a megyék vezetőit. Most ugyanezt kell elérniük a járási titkároknál is. Gondoskodni kell róla, hogy

jó munkájuk következtében meg legyen a tekintélyük.

Reméljük, hogy járási bizottsága-ink már biztosítani tudják ezen- tül, hogy Pártunk politikája a leg- késebb falusi szervezethe is gyorsan eljut és végrehajtható.

Pártszervezeteink megerősítésének következő fontos lépése az lesz, hogy járási bizottságaink megszilárdítása mellett

az alapszervi titkárok politikai színvonalának és munkájának megjavítását tűzzük ki célul.

Hogy Pártunk mennyire megerősödött, azt jól láthatjuk éppen most a tanácsválasztásokkal kapcsolatban, amikor ezt a nehéz és bonyolult munkát hasonlóhatatlanul könnyebben, simábban és eredményesebben végeztük el, mint pl. a tavalyi országgyűlési választásokat. Hozzá kell tennem, hogy ebben a százezer főnyel lekes pártönkivüli aktíva is nagy segítségünkre volt. Viszont az, hogy ilyen aktíva állt rendelkezésünkre, mutatja annak, hogy mennyire szoros Pártunk és a tömegek kapcsolata.

Állítsuk újra előtérbe a tagfelvételt

Amikor ezeket megállapítom, rá kell mutatnom arra, hogy ugyanakkor komoly hibák is vannak. Legfőbb hiba most szervezeteink beállítottsága az új tagok felvételével szemben. Az elvtársak tudják, hogy tavaly júniusban a tagzárlat megszüntetésekor azt tűztük ki célul, hogy 1949 végéig 70 ezer új tagot és tagjelöltet veszünk fel a Pártba. Ezt a 70 ezres számot csak az idén júliusban értük el. Szóval majdnem hét hónapos késéssel.

Mik ennek a jelenségnek az okai? Az alap ok kétségkí- vül egy bizonyos önelégültség és önteltség. Sok elvtársnak az az érzése, hogy mi most már elég erősek vagyunk így is, nem kell törni magunkat azért, hogy Pártunkat tovább erősítsük.

Az utolsó két esztendőben egészen új generációt jelentkeztek a Párt kapujánál.

A termelésben kitűnt munkások, ifjak, a politikai öntudatra ébredt nők, a demokrácia felé forduló értelmiségiek, technikusok és nem utolsósorban annak a több mint százezer építőmunkásnak a java, akik az utolsó két esztendőben kerültek a faluból,

vagy a családból az ipari munkások közé.

A mi pártszervezeteink, amelyekben tavaly nyárig tagzárlat volt, ahelyett, hogy igyekeztek volna ennek a sok új erőnek Pártunkba való bevonására, nem tartották fontosnak a tagfelvételt és inkább gátolták, mint elősegítették Pártunknak az új tagokkal való felelősségét, különösen falun.

Ha az okokat vizsgáljuk, ezek részben tárgyiak: a falusi párttagok egyrésze elvándorolt, ipari munkássá vált, otthagyta a falut. A termelőszövetkezetek rendszerint a falu legaktívabb kommunistái léptek be és ez legtöbbször azt eredményezte, hogy a falu összpontosság helyett munkájukat és figyelmüket a termelőcsoportra irányították. Emiatt a falu párt- szervezete meggyengült. Lénye-

Vegyük fel a középparasztok legjobbjait a Pártba

A mi vidéki szervezeteink lassanként rátértek arra, hogy az egyénileg dolgozó parasztot, különösen a középparasztot figyelmen kívül hagyják. Pedig a középparasztág ma is dolgozó parasztágunk zöme. Ha ez az óriási tömeget figyelmen kívül hagyjuk, ez Pártunk befolyását feltétlenül csökkenti.

Különösen érezhetővé vált az, hogy kevés Pártunkban a középparaszt a termelőszövetke- zeti mozgalom őszi fejlesztésénél. Rengeteg helyről érkezett az a megállapítás, hogy

ahol a faluban a középparaszt mint kommunista párttag lépett fel a szövetkezet mellett, ott ennek meg is volt az eredménye.

De ahol nem földműves, hanem a kisiparos, vagy a községi ír- nok párttag agitált a szövetke- zés mellett ott gyakran elmaradt az eredmény. Már pedig ránk is áll az a megállapítás, amit Sztálin elvtárs a Szovjet- unióban a mezőgazdaság kollektivizálásának a kezdetén mon- dott, hogy lehetetlen úgy építeni a szocializmust, hogy gazda- ságunk egyik lába az ipar, szoci- alista talajon áll, a másik, a mezőgazdaság, paraszti magán- gazdálkodásra támaszkodik.

Isméitem, nekünk tehát elő- térbe kell újra állítani a tag- felvételt. Pártunk növelésének kérdését. Változtatnunk kell elsősorban a falun, ahol, mint mondtam — a középparasztok legjobbjainak a Pártba való fel- vételére is irányt kell venni. Az utolsó két évben ezrével

Az agitációs munka fontosságáról

Pártmunkánknek másik hibája, hogy elsorvadt benne az agitáció. Amíg a harc a hatalomért el nem dönt és míg nem ültünk biztosan a nyeregben, addig rá voltunk kény- szerítve, hogy propagandánk mellett szakadatlanul agitáljunk is. Ennek az agitációnak nem volt utolsó sorban köszönhető, hogy meg tudtuk győzni a dolgozó tömegeket Pár- tunk ügyének igazáról. Amióta azonban a hatalmon vagyunk, gyak- ran akadnak olyanok, akik nem látják szükségességét, hogy a nap- nap után felmerülő új kérdéseket minden oldalról megvilágítsa nép- szerűen és közérthetően, a helyi viszonyokra alkalmazva magyaráz- zák meg a tömegeknek.

Kezd kialakulni a pártmunkások- nak olyan típusa, amely mindent szervezéssel akar megoldani, amely lebecsüli az agitáció jelentőségét. Lebecsüli azért, mert már nem tartja fontosnak a tömegek meggyőz-ését — és ami ezzel elválaszthatatlanul összefügg — a dolgozó töme- gekkel való szoros kapcsolatot. Az

világos, hogy a legjobb agitációt is meg kell szervezni, hogy a szerve- zés és agitáció elválaszthatatlan kölcsönhatásban állnak egymással. Eppen ezért

A szervezés soha nem helyettesítheti az agitációt.

Az a körülmény, hogy erősen ültünk a nyeregben, egyáltalán nem csökkenti az agitáció jelentőségét, annak a szükségességét, hogy minden újonnan felmerülő kérdést egyszerűen, közérthetően, meggyőzően, a helyi viszonyokra alkalmazott érveléssel világosítsunk meg és fogadtassunk el a tömegekkel. A szocialista építés folyamán és különösen a tanácsválasztásokkal kapcsolatosan az új agitátorok egész sora tűnt fel.

Nem utolsó sorban ezeknek a lel- kesen, talpraesetten agitáló népe- velőknek és pártmunkásoknak volt köszönhető a tanácsválasztás átütő sikere.

Most az a feladat, hogy ne enged- jük az agitáció munkáját tovább háttérbe szorítani.

gében hasonló folyamat játszódott le azoknál a kommunisták- nál, akik géppálmásokra vagy állami birtokokra mentek dolgozni.

Ezen okok mellett azonban voltak egyebek is. Tapasztaltuk, hogy helyenként, pl. Somogy megyében a soraink közé befu- rakodott ellenség tudatosan zárta ki ezrével a Pártból a parasz- tokat, hogy így meggyengítse befolyásunkat a falun. De a legnagyobb kárt az okozta, hogy a falu szocialista építésének kérdésével kapcsolatban, falusi, sőt járási és megyei szerveze- teink figyelme is elsősorban a szocialista szektorra, szövetke- zetekre, géppálmásokra, állami birtokokra összpontosult és emiatt kezdtek az egyénileg dolgozó parasztokat elhanya- golni.

tüntek fel olyan középparasztok, akik bebizonyították, hogy hű támogató népi demokráciánknak.

elenjártak a termésbeadásban a kölcsönjegyzésben, a szerző- dések betartásában, a tanácsvá- lasztásoknál s akiket a falu szer- tet és megbecsül. Ezekre is irányt kell venni, anél is inkább, mert ők is irányt vesznek Pártunkra. Ez természetesen ne jelentse azt, hogy a termelőcso- portok, géppálmások, állami birtokok legjobboldozóit visz- szaszorítjuk, de jelentse azt, hogy kijavítjuk azokat a hibá- kat, melyeket az elmúlt két esztendő folyamán a középpa- rasztágak szemben ezen a téren elkövettek.

Ezen túlmenően végre kell hajta- nunk a február 10-i Központi Vezetőségi határozatoknak azokat a rés- zeket, amelyek feladatunkká teszik, hogy a termelésben kitűntek, az if- júk, a nők a technikai értelmiség és az építőmunkások legjobbjait be- vonjuk Pártunkba.

Ez a feladatot megkönnyíti az, hogy a termelésben, a kölcsönjeg- zés és a tanácsválasztások idején, valamint a begyűjtésnél sok tízezer ifjú, nő, sztahanovista, középparaszt tűnt ki jó munkájával úgy hogy nem lesz nehéz a válogatás. Bizonyos, hogyha ezeket a kitűntetteket nem engedjük újra visszacsúszni, eltűnni, hanem számbavesszük őket és segítünk nekik megtalálni az utat Pártunk sorába, akkor Pártunk nö- vekedése újabb, egészséges lendü- tet vesz. Most, hogy megalakult a Komzomol mintájára az egységes ifjúsági szervezet, külön ki kell dolgoznunk a DISZ-ből jelenléző utánpótlás nevelését.

Az agitációs munka fontosságáról

világos, hogy a legjobb agitációt is meg kell szervezni, hogy a szerve- zés és agitáció elválaszthatatlan kölcsönhatásban állnak egymással. Eppen ezért

a szervezés soha nem helyettesítheti az agitációt.

Az a körülmény, hogy erősen ültünk a nyeregben, egyáltalán nem csökkenti az agitáció jelentőségét, annak a szükségességét, hogy minden újonnan felmerülő kérdést egyszerűen, közérthetően, meggyőzően, a helyi viszonyokra alkalmazott érveléssel világosítsunk meg és fogadtassunk el a tömegekkel. A szocialista építés folyamán és különösen a tanácsválasztásokkal kapcsolatosan az új agitátorok egész sora tűnt fel.

Nem utolsó sorban ezeknek a lel- kesen, talpraesetten agitáló népe- velőknek és pártmunkásoknak volt köszönhető a tanácsválasztás átütő sikere.

Most az a feladat, hogy ne enged- jük az agitáció munkáját tovább háttérbe szorítani.

A szakszervezetekről

Szólni akarok röviden még tö- megszervezetekről. Szakszerveze- telknél gyakran kénytelenek voltunk szóvá tenni, hogy sok még ben- nük a szociáldemokrata maradvány. Ez a maradvány abból az időből származik, amikor a szociál- demokráta párt alapját és anyagi bázisát elsősorban a szakszervezet

Éljen a magyar békemozgalom szervezője, a Magyar Dolgozók Pártja!

A BÉKÉÉRT HARCOLNI KELL

pasztaljuk, hogy a szakszervezet alsó funkcionáriusai, különösen az üzemi titkárok távolról sem végzik el azt a feladatot, ami a szocializmus építésében rájuk hárul, és a Párt kénytelen a szakszervezetek feladatát is elvégezni.

Még mindig gyakori az az eset, amikor a szakszervezeti funkcionáriusok a keblemelen, vagy nem népszerű feladatok alól, mint a munkafegyelem megszilárdítása, stb. kibújnak, hogy az elmaradt munkák söt néha az ellenség úszályaiba kerülnek. Az utolsó időben Pártunk közbelépésére itt is mutatkozik némi javulás. Pl. a norma-rendezés terén a szakszervezetek már nagyban és egészében megfelelnek a várakozásnak.

A Dolgozó Ifjúság Szövetsége

Ágyúszék lendületbe jön. Ez a lendület egyelőre inkább csak alul, az ifjú dolgozók tömegeiben tapasztalható. A munkafeladatoknál, a békéltetésnél, tanácsváltásoknál, mindenütt örömmel tapasztalhatjuk azt a lelkes munkát, amelyet az ifjaknál nem észleltünk. Semmi kétség, hogy az ifjúság zöme végre megindul azon az úton, amelyet példaképe, a Kom-szomol jő 30 éve o'yan sikerrel jár.

A DISZ vezetősége azonban még alaposan elmaradt

Ennek ellenére szakadallanul gondoskodni kell arról, hogy a régi szocialdemokrata szakszervezeti hatások és módszerek minél gyorsabban kiküszöbölődjenek szakszervezeteink munkájából.

A fejlődés mögött.

Eppen ezekben a hetekben kellett megállapítanunk, hogy a DISZ vezetősége az ellenség mélyen beépült és komoly károkat tudott okozni. A DISZ vezetőségéből még mindig hiányzik az a lendület, kezdeményezés és önállóság, amely nélkül nehezen fogja tudni feladatát elvégezni.

A DISZ vezetőségének munkáját új kérdések bevonásával kívánjuk megjavítani és egyéb rendszabályokat is fogantatosítunk, hogy a vezető

tőség segítségére legyünk munkájának megjavításában.

Az MINDSZ

egészséges fejlődésnek indult. Ez visszatükrözi azt, hogy a dolgozók zöme egyre határozottabban áll népi demokráciánk melé.

Rákosi elvtárs beszámolóját a következő szavakkal végeztük: Rajta leszünk, hogy ezen a téren is jó munkát végezzünk és biztos közel sikerrel szerezzük tovább az új győzelmek felé szeretett Pártunkat, a Magyar Dolgozók Pártját, dolgozó népünket és a szocialista jövőt építő magyar népi demokráciát.

Hat nap választ el csupán bennünket a Magyar Békekongresszus megnyitásától, két hét múlva lesz Sheffieldben a Béke Hívei II. Világkongresszusa. A mai nemzetközi helyzetben, a béke és a háború erőinek gígázi mérközésében kétszeresen fontos, hogy egész dolgozó népünk a saját legszemélyesebb ügyének tekintse a békekongresszusra való készülődést. Az amerikai imperialisták fokozódó agressziójára válaszul a békeszerető nemzeteknek, így nekünk is tovább kell fokozni és szélesíteni a mozgósítást a békéért vívott harcra.

A nyolc külügyminiszter prágai értekezletének határozata és a nyugati hatalmak Nyugat-Németország felfegyverzésével kapcsolatos tervei élesen rámutatnak arra a teljesen ellenkező irányra, amelyben a két tábor halad. De éppen a prágai nyilatkozat mutatja meg azt is, hogy a békétábor politikája, a potsdami határozatokhoz való ragaszkodás milyen komoly zűrzavart idéz elő az imperialisták táborában. A lepenzelt imperialista sajtó sem tud más ellenérvet felhozni, mint azt a legócskább lomtárból előrángatott ostobaságot, hogy a nyolc külügyminiszter nyilatkozata: „propaganda”. Jellemző, hogy a londoni „Times” maga is kénytelen beismerni a nyilatkozat előnyös voltát és azt, hogy elfogadása kiküszöbölné az európai helyzet maradandó elrendezésének legfőbb akadályát. A párisi „Le Monde”, az amerikai bérenc francia kormány féléhivatalos szócsöve méltatlankodva jegyzi meg, hogy „Potsdam már a múlté” — amivel leleplezlenül bebizonyítja, hogy a földnek a jenkik által gyarmatosított részén most már végképpen felrugtak a potsdami megállapodásokat.

Az imperialista táborban támadt zűrzavar komoly győzelmet jelent a béke erői számára. Váthathatunk, hogy az imperialista háborús gyujtogatók Németországból második Koreát szeretnék csinálni. Mac Cloy, Nyugat-Németország amerikai főbiztosa nemrégiben kijelentette: „Amint jelenleg Nyugat-Németországban csinálunk, az ugyanaz, amit hadseregünk tesz Koreában.” Mi ez, ha nem az agresszió nyílt, arcátlan beismerése.

Ebben a nemzetközi helyzetben ill össze szombaton a Magyar Békekongresszus, hogy a Békekölcson-jegyzés és a tanácsváltás után újlag bebizonyítsa: a magyar nép egységben, szilárdan áll a béke híveinek világharcfrontjában. Mennél nagyobb lelkesedéssel, elszántsággal nyilvánítja dolgozó népünk a Békekongresszuson harcos békeakarátát, annál nagyobb győzelmet jelent a békétábor számára, annál nagyobb zavart kelt a háború megszállottjai között. A mai és hétfői kiüldöttválasztó taggyűléseken válasszák meg azokat, akiket Hajdú-Bihar dolgozói legméltóbban tartanak erre a megtiszteltetésre. Azzal a tudattal, azzal a felelősséggel válassza meg küldötteit Debrecen és a járások dolgozó népe, hogy a küldöttek helyes kiválasztásától függ, milyen erejű lesz a Magyar Békekongresszus ökölcsepása Truman és bandája arcába.

A Békekongresszus hatalmas jelentőségét természetesen felismerte az ellenség: Truman és Acheson magyarországi ügynöke is. Falun a kulákok indítottak rohamot a dolgozó nép egységének megbontására, hogy ezzel is gyengítsék a Békekongresszus átitott erejét. Mit tesz a kulák? Azt nem mondja, nem mondhatja, hogy nem akar békét, mert akkor azonnal leleplezné magát. Felcsep tehát a béke védelmezőjének. Hogy védelmezni a kulák a békét? Ugy, hogy azt mond-

ja: ha békét akarunk, minék a Békekölcson, minék az erős, jól-felfegyverzett hadsereg. Le akarja fegyverezni éberségünket, meg akarja kötözni azt a kezét, amely kellő időben ökölbe szorul, hogy lecsapjon a támadó ellenségre. Azt akarja, hogy országunk ne bástya, hanem rés legyen a béke frontján, azt akarja, hogy a mindénáron való béke hazug jelszavával könnyű prédául kínálkozzék hazánk a nemzetközi imperializmus éhes fenevadjának.

De népünk, dolgozó parasztságunk már nem ül fel az ilyen átlátszó mesterkedéseknek. Hajdú-Biharban mindenütt ismerik már azt a választ, amit Varga Sándor hajdúböszörményi népművelő adott az ellenség szemreteszétes szölamaira: „Ha a kályhát jól befűtjük, akkor nem mer hozzányulni senki, mert megégési a kezét. Ugy kell nekünk is befűteni a hazaszeretet tüzével „kályhánkat”, hogy az ellenség, ha hozzánk mer nyulni, megégesse a kezét.”

Ma és holnap megválasztott kongresszusi küldötteink ezzel a tudattal végezzék munkájukat Hajdú-Bihar megye népképviselőiben. Tartsák szemük előtt, hogy kicsiny és nagy dolgokban egyaránt lehet szolgálni a békéfront erősítését. A katona, akit őrségre állítanak ki, hogy 100 méteres körzetben figyelje az ellenség mozdulatait, ha kisebbségűségű feladatot is végez, mint a tábornok, akire az egész arcvonal rá van bízva, döntő módon hozzájárul az ellenség fölött aratott győzelemhez. Ha Gara Józsefné a Bütorgyárból termelését emeli, ha Kathi Zsigmond tásos-paraszt a Szovjetunióból hozott tapasztalatok alapján megjavítja a csoport munkáját, ha a hajdúházi Tóth József azzal az elszántsággal vonul be a néphadseregbe, hogy jó harcosa lesz a béke ügyének, ha a biharkeresztési asszonyok díszpárnát készítenek félő gonddal, ajándékkal a Magyar Békekongresszus tagjainak, — ez mind-mind szilárdabbá, erősebbé teszi a békéfrontot. A biharkeresztési asszonyok hangja egyedül gyöngye lenne, de ha minden község, minden város dolgozó asszonyai felemelik szavukat, az már elhatol a háborús gyujtogatók füléhez is. Egyedül Tóth József gyöngye lenne a harcban, de a Tóth Józsefek és a többi ifjak tízezrei félelmetes erőt jelentenek. A béke megvédése minden egyes dolgozónak saját kezébe van adva, ha résztvesz a békeharcban, erősíti a békéfrontot, ha félrevonul, gyöngíti. Nincsen semlegesség ebben a harcban, amely a békéért folyik, akit félreáll, az az ellenséget erősíti és saját maga járul hozzá annak a bombának a gyártásához, amely esetleg éppen az ő házat pusztítaná el.

A kongresszuson képviselteti magát az egész dolgozó magyar nép. A küldöttek a munkásosztályt, a dolgozó parasztságot, a néphez hű értelmiséget, az alkalmazottakat és a kismembereket, minden becsületes embert képviselnek. Legszemélyesebb ügyünkről, a békéről lesz szó. Abban a nyugodt, biztos tudatban gyűlünk sikerre a Magyar Békekongresszus munkáját, hogy november 4-én és 5-én újabb téglával járunk hozzá a békétábor méhetetlen, legyőzhetetlen erejének falához.

Tehergépkocsit veszünk
1.5—3 TONNÁSAT
esetleg nem üzemképest is.
ÉLELMISZER KISKERES.
KEDELMI VÁLLALAT,
Vöröshadsereg-útja 40. sz.

Üzenetet küld a város, a falu, az utca

— En csak papírvágó vagyok az ízemben, nem tudok mást felajánlani a béke védelmére csak azt, hogy csökkentem a selejtet. Jelent ez valamit elvtársak?

Aggodalmasan kérdezte Dalmi Vilma, a Cementipari Vállalat dolgozója.

Ő volt az első felszólaló a kisgyűlésen. Arról volt szó, hogy tettekkel is meg kell mutatni békeakaratomkat, azt hogy a békekongresszus sikere nem különbömbös nekünk.

Dalmi Vilma azon tűnődött, hogy mit ajánlhat ő fel. Mit tehet egy papírvágó a béke érdekében. Most hirtelen szerezett volna vasúti vagy esztrogályos lenni, vagy bányász, esetleg kömves, hogy azt mondhatta volna több acélt termelék, több szenet hozok fel a bányák mélyéből, kezem munkájú új hárfát emel fel. Ő azonban papírvágó, s csak azt teheti meg, hogy eszentül még jobban vigyáz a munkájára, vigyáz arra, hogy ne érje kár az országot az ő munkájá által.

Vajjon elég-e?

A kédsre egy pillanatra csend volt az ebéltőben. A hallgatók nagy része asszony, csendesen ültek a padon. Munkaidő után gyűltek össze, kis kosárral a karjukon, színes kendővel bekötve fejük. Egyik másik kosarában piros almát vitt haza. Biztosan a gyerekének. A kér-

dés váratlanul érte őket. A béke védelmére! Mivel járulhat hozzá egyénileg ő és a társa?

Juhász Mihályné szólott meg ezután.

— Ha csak így nézzük Dalmi Vilma felajánlását, talán kicsinek tűnik fel, selejtesökkenés a papírvágásban, nem sokat jelent. Pedig nagy jelentősége van, mert sokakat asszony és férj teszi ilyen igéretet és váltja valóra. A megtakarított összeg nagyra rág, s összekovácsol sokszázezer embert. En azt hiszem, dolgozó társaim, hogy ha mindenki a maga frontján a tehetsége és képessége szerint hozzájárul a béke védelméhez, meg is védjük.

Ezután már egymás után álltak fel az asszonyok. Kónya Zsófia elmondta, hogy 112 százalékos teljesítményt ért el.

— En a Békekongresszus tiszteletére 8 százalékot ajánlok fel, 120-ra emelem teljesítményemet. Mondja majd el a küldött, hogy én, Kónya Zsófia, személyesen is védeni akarom a békét.

— Bartha Pálné meg azt üzeni, hogy ezenül 120 százalékot teljesít.

— Vékony fiatalasszony mondja ezeket a szavakat. Nem akarom és nem engedem, hogy gyermekemet megöljék, mint a koreai anyákat. Tudom, hogy magamban kevés vagyok, de velem van minden munkás asszony.

A Cementipari Vállalat dolgozói

harcosan sorakoznak fel a nagy seregbe.

A községek, a tanyák is készülnek a vasárnapi nagygyűlésekre. Készülnek az ajándékok mindenféle. Balmazújvároson 2 zászlót készítenek a dolgozó asszonyok. Ezt küldik fel a Békekongresszusra és üzenetüket, hogy számíthatnak rájuk a béke harcosa. A biharkeresztési asszonyok díszpárnát hímeznek. Esténként összeülnek és készülnak a színes gyöngyökből kivarrt címer. Hajdúházi dolgozó női sajtó kezük munkáját küldte: Hatalmas ótágú csillagot készítenek közepén a jelmondat: „Harcolunk a békéért. Szólal a mi vezérünk.”

Minden községben a küldöttek felé tekintenek, s izgatottan várják a vasárnapi járási kiüldöttválasztást. Sápon azt mondta Göndör János juhász felesége, hogy az ő üzenetét is vigyék el a küldöttek. Ő csak otthon dolgozik, de harcoss tagja akar lenni a békétábornak. Ő is számítsák a békeharcosok közé, mert minden erejével küzdeni fog érte. Mondják el Budapesten és aki elmegy külföldre az vigye tovább az üzenetét, hogy göndör Jánosné erős tagja a békétábornak.

Debrecenben a K. Tóth utcai békebizottság versenyre hívta ki a város összes utcai békebizottságait. A versenyben vállalják, hogy Szálán civtárs születésnapjág legalább két olvasókört létesítenek a körzetben, a békebizottság tagjai havonta legalább egyszer minden családot meglátogatnak, s vállalják, hogy a heti röpgyűléseken és olvasóköri-kön a Magyar Békemozgalom és a Béke Hívei II. Világkongresszusán elhangzott előadásokat és határozatokat alaposan meglárgyalják. Minden működésről munkanaplót vezetnek, amelyet minden hónapban bemutatnak a vargakerüti MDP párt-szervezetnek és a városi békeirodá-nak.

A K. Tóth utcai békebizottság hatalmas faltűjség táblát állít fel, amelyre már 45 cíketkét írtak az utca lakói.

A város, a falu, az utcák készülődnek, a küldöttek választására minden ember az üzenetét gondolja át még egyszer. Az egyik azzal üzen, hogy természetét felemelte, a másik elvégezte az őszi mélyszántást, a harmadik pedig úgy neveli gyermekét, hogy számíthasson rá a béke öríási táborra.

Ha egyenként nézzük üzeneteiket kevésnek látszik, de ha ezeket az üzeneteket tömegében nézzük, hatalmas erőt képviselnek.

NAGY LENDŐLETTel FOLYNAK AZ ÉPÍTKEZÉSEK MOSZKIVABAN

A moszkvai egyetem felhőkarcólóinak építése befejezéshez közeledik. Már megkezdték a felhőkarcólók 26-ik és 27-ik emeletének berendését. Szépen haladnak a Szmolenszk téren épülő házak munkálatai is.

A MAGYAR BÉKEKONGRESSZUS PLAKÁTJA

A Turkmén Szocialista Szovjet Köztársaság gyönyörű eredményei és ragyogó jövője

A Turkmén Szocialista Szovjet Köztársaság területe csaknem 500 ezer négyzetkilométer, de lakosainak száma csak 1,300.000. A köztársaság megalakulásának 26. évfordulója október 27-én volt. A lakosság zöme turkmén, még néhány évtizeddel ezelőtt is nomád nép volt. Sok évszázaddal ezelőtt a náuknál erősebb népek kiszorították a turkmeneket a bőven termő földekről: a sivatagokba, ahol hatalmas öntöző műveket, híres szőnyegipart és a világ legna-

gyobb lötenységét hozták létre. A nomád pásztorkok a babonák, a Korán és a tudatlanság rabságában sanyıldtek, elnyomó uralk véres uralma alatt. A Turkmén Szocialista Szovjet Köztársaság hatalmas területet foglal el a Káspi-tenger és az Amu-Darja folyó között, délen határos Perzsiával és Afganisztánnal. Területe akkora, mint Franciaország, nagyrészt a Kara-Kum sivatag borítja.

Turkmenisztán mezőgazdaságában eddig el sem képzelt fellendüléshez vezetett. A kolhozrendszer lett a turkmén parasztek jó életének alapja. A vetésterület a köztársaságban több mint kétszázszázra emelkedett és jelentősen megnőtt az összes mezőgazdasági növények terméshozama. Az átlagos gyapottermés hektáronként az 50 mázsat is elérte, sőt egyes helyeken túl is haladja. A növényzettel megkötött homokszivatagok óriási térségben sok tízezer karaikül juhot legeltetnek. A juhnyájak a kutaik körül tanyáznak, amelyek mélyen a föld alól kapják a vizet. Különböző tudományos kutató intézetek-

ben tanulmányozzák a sivatag homokját: milyen hasznos növényeket lehetne meghonosítani benne. A szovjet hatalom azonban már eddig is megtette a lépéseket, hogy öntözéssel mennél több területet fogjanak be mezőgazdasági művelés alá. A köztársaság délkeleti részén befejezték egy hatalmas csatorna építését, melynek vízállása 220 ezer hektár földet termékenyítenek meg. E csatorna hossza meghaladja a 600 kilométert. A csatornán és a többi csatornákon erőművek épültek, amelyek árammal, világszállal látják el a kolhozokat és a falvakat. A kolhozok pedig évről-évre egyre nagyobb termést takarítanak be a szovjet mezőgazdasági tudomány segítségével és egyszer s mindenkorra felszámolták a múlt rendszer rettenetes nyomorúságát.

partján levő Krasznovodszkig vezető nagy turkmén csatorna építését. A csatorna hossza 1.100 kilométer lesz és 1,300.000 hektár földnek (több mint kétfélmillió holdnak!) öntözését és a sivatagtól való elhódítását teszi lehetővé. Ezenkívül mintegy hétmillió hektár legelő vízellátása is lehetővé válik. Ennek a gigantikus csatornának az építése elősegíti Turkmenisztán egész gazdaságának soha nem látott lételem felállítását és a nép jólétének emelését. A csatornát 1957-ben üzembe is helyezik. A turkmén nép lelkesedéssel üdvözölte a hatalmas tervet, amelyben ismét megmutatkozik a Párt és a kormány támogatása és figyelme, mint ahogy megmutatkozott a Nagy Októberi Forradalom óta állandóan. A szabad és boldog szocialista turkmén nép bizalommal halad a szocializmus által feltárt ragyogó jövő felé. Szovjet-Turkmenisztán két világ határán áll. A határon levő hegyláncokon túl, Perzsiában még teljes vadágban tombol a hűbérurak és az imperialisták uralmát. Afganisztánban a vadság, a szívtelenség, a szegénység, az elmaradott gazdasági állapot, a középkori erkölcsök és az embertelen nyomorúság világa uralkodik — mindez, ami valamikor megvolt, de mindörökké megszűnt a hegylánc inensó oldalán. Itt Szovjet-Turkmenisztánban a folyók partján, a kolhozokban erőművek épülnek, villanytelepeket avatnak és egyre több kis faluban gyullad ki a fény. Amikor a fény kigyullad a határ mellett és a határokon túlról világítottak a fények, odaát a sötét, nyomorúságos perzsa faluban, a végtelen nyomor világában összegyűltek az emberek és hallgatagon, csodálkozva néztek a felgyűló fények, a diadalmasan felragyogó vörös csillag, a szabad emberek boldog országára felé.

Elmaradott ország volt

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom előtt, akár csak Közép-Ázsiában, a turkmén köztársaság, elmaradott ország volt Turkmenisztánban. A nomád pásztorkok állati sorban éltek. Az oázisok a nagy hűbérurak és a kulákok birtokában voltak, ők rendelkeztek a vízzel, tehát az emberek élete felett is. A parasztnak a termés nagyrészt adóra és vízdíjra kellett

adnia. Helyzetüket még súlyosbította, hogy a földművelést ös-kori eszközökkel folytatták. A szántás vashegyű facsorszívóval történt. A cséplőgépet hírből sem ismerték, jószágokkal, járatással csépelelték ki a gabonát. A sivatag egyre terjedt, futóhomok söpörte végig az országot, elborította a növényzetet és a falvakat.

Kulturális felemelkedés

A hajdan nomád életmódot folytató és tudatlanságban tengődő turkmén parasztek letelepedtek és megindultak a művelés útján. A szovjet hatalom évtizedben 660 iskolát épített, teljesen felszámolták a köztársaságban az irástudatlanságot. Az iskolákban ma már kétszázévesen tanulnak és hét főiskola, 39 középiskola szakiskola képezi ki évről-évre a szakembereket ezreket. Ma már turkmén tanítók, orvosok mérnökök kivétel nélkül a szovjet főiskolák neveltjei, dolgoznak Turkmenisztán további diadalmas sikeréért. A köztársaság városai a kultúra igazi központjaivá lettek.

mennyi területi központban és sok faluban kórházak emeltek, orvosi rendelőköt, gyógyhelyeket létesítettek, melyekben mintegy hat-ezer egészségügyi dolgozó működik. Turkmenisztán dolgozóit, mint a Szovjetunió összes polgárait, állandó és ingyenes orvosi ellátásban részesítik. Évről-évre fejlődik a köztársaság minden tekintetben. Ipara 1940-ig 111-szer lett nagyobb, mint 1913-ban és az idén további 76 százalékos emelkedést ér el. Felépítik a második textilgyár-sorozatot, új földterületeket vesznek művelés alá és nagy összegeket fordítanak a kulturális intézmények fejlesztésére is.

„Bár zűnzunk bár, a létélet, ni a sz vező ép u. n. a gazda nyitani, osztály Lenin e meg a nyában. A fen a szocialista hogy a tömegek ni. Ezt a vényesül eddigi fe meléssel éves nép hívására gazdasági ren csialista t daságunk kumulál újraterm fejlődik. Nézzük vek hogy üzemünk A fels háromfé zsinort é három g többszáz ötvenes te negyedév indultunk 16—18 c Hogy a vezésnél kialakult fil. Ennek ták a z majd egy üzem öni csipkemű Igy alak csak szöve Nézzük ez a szá alakult a gyen az küzdeni a szamarad megnyilván szaki dol lékezetük sági rend amelynek az volt, ho se révén e rültek. Ez ták most előttük, h volt és él nyóket, a szövődnök helyes az üzemeknél gyártási ve az egy Kov Debrec Budapest

Felszabadult a nép

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom a turkmén népet is felszabadította előbb a középkori barbár földesurak uralma alól, majd megindult a munka és a harc, hogy megfékezzék a vad természeti erőket is. A Nagy Október után a turkmén nép is önálló állami életre tett szert és Turkmenisztán a Szovjetunió testvéri népeinek állandó segítségével gyorsan felszámolta évszázados elmaradottságát, Turkmenisztánban az ipar a Forradalom előtt csupán kézipar jellegű volt. A munkások létszáma a háromszéret sem érte el. A Forradalom után a turkmén nép a Párt vezetésevel létrehozta az új mo-

dern nagyipart és a háború előtti szálalni öt éves tervek folyamán 352 nagyipari vállalatot építettek. Megteremtették az olaj, a vegyészeti, a textil, a szelyemszövő, a nyomda, az építőanyag, az élelmiszer, a hús és tej feldolgozó ipart. A Kara-Bugazi hatalmas vegyipari kombinátban állítják elő a világon a legjobb szulfátokat.

Megalakult a kolhozrendszer

De a legmeglepőbb változások a Kara-Kum végeláthatatlan homoktengerében mentek végbe. A kolhozrendszer megteremtése

A jövő

A Bolsevik Párt és a szovjet kormány állandó gondoskodásának új és ragyogó bizonyítéka az a nemrégiben megszületett határozat, amely elrendeli az Amu-Darja folyótól a Káspi-tenger

A BARÁTI RÁDIÓK MAGYAR ADÁSAI

Moszkva mindennap 13.10-től 13.14-ig a 19.61, 25.08 és 25.50 m-en; 17-től 17.14-ig a 19.58, 25.08, 25.50 és 30.96 m-en; 19-től 19.29-ig a 25.08, 25.50, 31.43 m-es rövid, a 320.9 m-es közép, és az 1083 m-es hosszuhullámon; 20.30-tól 20.50-ig a 25.50, 31.48 m-es rövid- és a 320.9 m-es középhullámon; vasárnap a 13, 17, 19 és 20.30-as adáson kívül 13.15-től 14.14-ig hangverseny a magyar rádió-hallgatóknak 19.51, 25.06 és 23.60 m-en Prága mindennap 17.30-tól 17.45-ig a 31.62 és 31.41 méteren.

Rádió Románia köznapokon 5-től 5.30-ig és 18-18.30-ig 1935 méteren, vasárnap 15.30-tól 16-ig 1935 m-en.

Bukarest II. köznapokon csütörtök kivételével 18-tól 18.30-ig, csütörtökön 20.10-től 20.40-ig 295 méteren.

Szofia III., mindennap 20.30-tól 20.45-ig 3011 m-en.

HÉTFŐ

OKTÓBER 20.

KOSSUTH-RÁDIÓ. 6: Vasárnapi sporteredmények. 6.05: Szovjet filmclók. 6.25: Hangszerek. 7: Indulók. 7.20: Magyar népdalok. Utána: Napár. 8: Hangszerek. 8.10: Operatrézletek. 11.30: A Biro vonósorngyes játszik. 12.15: A Honvéd Középtel Zenekar játszik. 13: Operatrézletek. 14.10: Utóóró híradó. 14.25: A ház együttes játszik. 15.20: Magyar szerzők művei. 15.35: Szárnyaló dallamok. 16.20: Iskolások rádiója. 17.10: Diákélet... 17.40: Dalolj velünk! 18: A Néphadsereg híradója. 18.30: Hangszerek. 19.30: Chopin-művek. 20.20: Tíz perc sport. 20.30: Szovjet hangszerek. 20.40: Győztesek. 22.25: Magyar muzsika. 23.20: Éjfél muzsika.

PETŐFI-RÁDIÓ. 5.45: Ebredjünk frissen. 6.05: Üzemi lapok szemléje. 6.15: A lengyel rádió műsorából. 6.45: Jó reggelt, gyerekek! 7: Zenés percek. 7.10: Beszélő atlasz. 7.35: Reggeli ritmusok. 8.15: Hét zenés kalendárium. 9: Színes melódiák. 9.40: Zene. Kariz muszika. 10.10: Cigányzene. 11: Gyermekrádió. 11.20: Magyar zongoramuszika. 15: Iskolások rádiója. 15.40: Falusi fiatalok. 16.10: Pagantín-művek. 16.30: Színes zenekari muszika. 17.10: Könyv zene. 17.30: Táncczene. 18.10: A Természettudományi Társulat előadás-sorozata. 18.40: Szovjet filmclók. 19.10: Vietnámi, kínai, koreai, malajai népdalok. 19.40: Egy falu — egy nóta. 20: Vidám zenés óra. 21: Falurádió. 21.15: Magyar népdalok. 22: Szív küldi szívnek szívesen. 22.20: A lengyel rádió műsorából.

CSÜTÖRTÖK

NOVEMBER 2.

KOSSUTH-RÁDIÓ. 6: Vidám szovjet muszika. 6.25: Operanyitányok. 7: Szép az élet. 7.20: Magyar népdalok. Utána napár. 8: Dalok. 11.30: Peremvárosi legenda. 12.15: Enekkar. 12.45: Roósz Emel együttese játszik. 14.10: Gyermekművészet. 14.45: Szomszédaink — barátság. 15.30: Hangszerek. 15.40: Szórakoztató zene. 16.20: Iskolások rádiója. 16.40: Muzsikálok. 17.10: A Néphadsereg híradója. 17.30: Orosz muszika. 17.50: Újfiók híradója. 18.05: Felújítunk! 19.30: Hangszerek. 20.20: Példaképek, vezérünk. 21: Szovjet zenei hét. 22.25: David Ostjaj hegedű. 23.05: Táncczene.

PETŐFI-RÁDIÓ. 5.45: Magyar népdalok. 6.05: Üzemi lapok szemléje. 6.15: Operatrézletek. 6.30: Az Országegyüttés műsorából. 6.45: Jó reggelt, gyerekek! 7: Orosz dalok. 7.35: Erő, egészség. 7.45: Reggeli hangverseny. 8.30: A Szovjetunió a szocializmus országai. 8.50: Könyv dallamok. 9.40: Hangszerek. 10.10: Vermes Mária hegedű. 10.50: Színes muszika. 11: Iskolások rádiója. 11.40: Fialatok zenei újságja. 16.10: Magyar művészek műsora. 16.50: Könyvismeret. 17.20: Részletek Az Októberi Forradalom könyvből. 17.35: Szórakoztató zene. 18.40: Szív küldi szívnek szívesen. 19: Hangszerek. 19.20: Magyar népzene. 20.20: A moszkvai rádió műsorából. 21: Hangszerek. 22: Tarka muszika.

SZOMBAT

NOVEMBER 4.

KOSSUTH-RÁDIÓ. 6: Szovjet dalok. 6.20: Zenés percek. 6.30: Vidám lengyel muszika. 7: Szól a zene. 7.15: Tiszai dallamok. Utána: napár. 8: Békeben szép az életünk! 11.30: Orosz négykezesek gyermekeknek. 12.15: Magyar népzene. 13: Tarka muszika. 14.10: Előadás. 14.30: Igy döntöttünk mi, bolsevikok. 15: Hangszerek. 15.30: Ifjúsági kórusok. 15.55: Román muszika. 16.10: Szovjet napok — szovjet emberek. 16.20: Iskolások rádiója. 17.10: Szovjet zenei hét. 17.50: Termelési híradó. 18.05: Falurádió. 18.30: Albn népi muszika. 20.20: Tíz perc sport. 20.30: Züg a folyó... 22.25: A bécsi rádió „Orosz órájának” hangversenye.

PETŐFI-RÁDIÓ. 5.45: Csárdások. 6.05: Üzemi lapok szemléje. 6.15: A lengyel rádió műsorából. 6.45: Jó reggelt, gyerekek! 7: Hangszerek. 7.35: Operatrézletek. 8: Szórakoztató zene. 9.45: Görög gyerekek műsora. 10.10: Az Oroszgh-vonósorngyes játszik. 10.50: Orosz népdalok. 15: Szov-

jet zenei hét. 15.30: Igaza van — nincs igaz. 15.50: Hangszerek. 16: Szovjet zenei hét. 16.40: Szív küldi szívnek szívesen. 17.10: Tanuljunk énekeszóra oroszul. 17.30: Cigányzene. 18.05: Táncczene. 18.40: Sándor Judit énekel. 19: Hangszerek. 19.10: Az apák ifjúsága. 22: Szovjet zenei hét. 22.50: Táncczene.

KEDD

OKTÓBER 31.

KOSSUTH-RÁDIÓ. 5.45: Női szemléje. 6.10: Nótaszóval. 6.35: Zenés per-

SZERDA

NOVEMBER 1.

KOSSUTH-RÁDIÓ. 7: Reggeli muszika. 8: Hírek. 8.30: Szív küldi szívnek szívesen. 9: Komoly zene. 10: Egy falu — egy nóta. 11: Könyv szovjet dalok. 11.25: Emlékezzünk mártírjainkra. 12.15: A békétábor legyőzhetetlen. 13: Szórakoztató zenekari muszika. 14.15: Alexandr Vlaszov gordonkázik. 14.45: Tarka-barka. 15.30: Orosz népdalok. 15.55: Női szemléje. 16.20: Iskolások rádiója. 17: Szórakoztató zenekari muszika. 17.30: Visszaemlékezés Schönherz Zoltánra. 18: Drága föld... 18.30: Esti dalok. 19: Cigányzene. 20.20: Szovjet zenei hét. 22.15: Sporthírek. 23.20: Szórakoztató hangszerek.

PÉNTEK

NOVEMBER 3.

KOSSUTH-RÁDIÓ. 5.45: Női szemléje. 6.10: Indulók. 6.20: Jó reggelt! 7: Színes muszika. 7.15: Szórakoztató zenekari muszika. Utána: napár. 8: A Budapesti Zenekar játszik. 11.30: Hangszerek. 12.15: Szovjet indulók.

VASÁRNAP

NOVEMBER 5.

KOSSUTH-RÁDIÓ. 7: Reggeli muszika. Utána: napár. 8: Hírek. 8.30: Szív küldi szívnek szívesen. 9: Híry János legújabb kalandjai. 10: Egy falu — egy nóta. 10.45: Kültügyi négyedóra 11: Acél és sajak 11.25: „Budapesti előszó.” 13: Zenés posta. 14.15: Szovjet zenei hét. 15.30: Vidám szűret. 16.20: Tartozás. Tancoló dallamok. 17: A Tartós békeért, népi demokráciáért e lap ismertetése. 17.15: Szórakoztató zene. 17.40: Kincses Kalendárium. 19: Szovjet zenei hét. 20.20: Szovjet zenei hét. 21.20: Hangszerek a vasárnap sportjáról. 21.55: Tóthhírek. 22.15: Szovjet zenei hét. 23.15: Május királynője.

PETŐFI-RÁDIÓ. 8: Népünk dalai. 8.30: Falurádió. 9: Hangszerek. 9.30: Református istentisztelet. 10.15: Női szemléje. 10.50: Miska bácsi lemez-ládája. 11.30: Gorkij, a forradalmár. 12.10: Szovjet zenei hét. 13: Színes muszika. 14: Hangszerek. 14.30: A Szovjetunióban járt parasztküldöttség beszámolója tapasztalatairól. 15: Kérdezz — felelel! 15.20: Szovjet zenei hét. 15.45: Vasárnapi krónika. 16: Utóórószínház. 16.50: Szív küldi szívnek szívesen. 17: A lélek mérmókel. 17.40: Táncczene. 17.50: Hangszerek a vasárnap sportjáról. 18.40: Szovjet zenei hét. 19.40: Könyv zene. 20.30: Szovjet zenei hét. 22: Cigányzene. 22.45: Dalok.

ALLANDÓ MÜSORSZAMOK:

KOSSUTH-RÁDIÓ. 5: Hangszerek. 5.20: Hírek. 5.30: Falurádió. 6: Hangszerek. 6.50: Hírek. 7: Hangszerek. 7.55: Műsorismertetés. 8: Lapszemle. 8.10: Hangszerek. 8.30: Műsorzáras. 12: Déli hangszerek. Hírek. 13.30: Hangszerek. 15.15: Hírek szerbül. 15.55: Műsorismertetés. 16: Rádióiskola. 17: Hírek. 18.40: Hírek németül. 19: Hangszerek. 19.40: Hírek szerbül. 22: Hírek. Sporthírek. 24: Hírek. 0.10: Műsorzáras.

PETŐFI-RÁDIÓ. 5.30: MHK-negyed. 6.05: Termelési lapszemle. 6.45: Jöreggelt, gyerekek! 7: Hangszerek. 10: Hírek. 11.30: Műsorismertetés. 15: Rádióiskola. 18.30: Hírek szerbül. 21.45: Hírek szlovénül. 23: Hírek szerbül. 23.45: Hírek szlovénül. 24: Műsorzáras.

November 7-e, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója állami ünnep

A minisztertanács törvényerejű rendeletet terjeszt az Elnöki Tanács elé november 7-e állami ünnepé nyilvánításáról

A minisztertanács Dobi István elnökletével péntek délelőtti ülést tartott. A külügyminiszter beszámolója a prágai külügyminiszeri értekezletről és az ott elfogadott közös nyilatkozatot a minisztertanács jóváhagyólag tudomásul vette.

A minisztertanács a népművelési miniszter előterjesztésére a Népköztársaság Elnöki Tanácsa elé terjesztendő törvényerejű rendeletet fogadott el november 7. napjának, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójának állami ünnepé nyilvánításáról. A minisztertanács határozata értelmében november hó 7. napja fizetett munkaszüneti nap.

A népművelési miniszter előterjesztésére a minisztertanács rendeletet fogadott el irodalmi alap létesítéséről.

Műszaki szervezési feladatok a Textilgyárban

„Bármilyen áron, de szét kell zúzni azt a régi, ostoba, barbár, alávaló és szegényteljes előítéletet, hogy államot kormányozni a szocialista társadalom szervező építését irányítani, csakis az u. n. „felsőbb osztályok”, csakis a gazdagok, vagy azok tudják irányítani, akik kijárták a gazdag osztályok iskoláját.” Ezeket írta Lenin elvtárs „Hogyan szervezzük meg a versenyt?” című tanulmányában.

A fenti idézetből kitűnik, hogy a szocialista államnak létkérdése, hogy a munkásosztály, a dolgozó tömegek megtanuljanak szervezni. Ezt a megállapítást látjuk érvényesülni népgazdasági életünk eddigi fejlődésében. Tervszerű termeléssel, a hároméves, illetve öt-éves népgazdasági tervünk életre hívásával megszüntetjük a tőkés gazdasági rend anarchikus gazdasági rendjét és helyére lép a szocialista termelési rend és népgazdaságunk komoly összefüggéseit alkalmul és általában a bővített újratermelés marxista elve szerint fejlődik.

Nézzük meg, hogy ezek az elvek hogyan találhatók meg az üzemünkben?

A felszabadulás előtt üzemünk háromféle gyártmányt: szalagot, zsinórt és csipkét állított elő. A három gyártmány keretén belül többszáz volt a cikkek száma. Az öt éves terv beindításánál az első negyedévben kb. 32-36 cikkel indultunk és ma már mindössze 16-18 cikk, amivel dolgozunk.

Hogyan értük ezt el? Ipszervezésnél döntő fontosságú, hogy kialakuljon az éles gyártási profil. Ennek érdekében elprofilozták a zsinórverő műhelyünket, majd egy hónappal később az üzem önként ajánlotta fel, hogy a csipkeműhelyt is vigyék el tőlünk. Így alakult ki, hogy üzemünkben csak szövőde van.

Nézzük meg, hogy mit jelent ez a számok tükrében. Amíg kialakult az, hogy csak szövőde legyen az üzemünkben, le kellett küzdeni a régi tőkés rendből visszamaradt előfeltételeket, melyek megnyilvánultak a fizikai és műszaki dolgozóknál egyaránt. Emelkezettük a kapitalista gazdasági rend munkaszervezése élt, amelynek következménye mindíg az volt, hogy a munka átszervezése révén a dolgozók az utcára kerültek. Ezt a fenyegető rémet látták most is. De beigazolódt az előítélet, hogy féltünk alaptalan volt és élvezhetik mindazt az előnyöket, amit az jelent, hogy csak szövődeink van. Hogy mennyire helyes az az elgondolás, hogy az üzemeknél ki kell alakítani a gyártási profil, azt mutatja az előállítási költség alakulása, illetve az egy órára eső anyag nélküli

termelés összegének negyedére való vetítése.

Ha az első negyedévben a ráfordításokat egységméterre vonatkoztatva 100-nak vesszük, akkor a második negyedévre 90 százaléknak, a harmadikra pedig 85 százaléknak felel meg. Tehát a gyártási előállítás, illetve ráfordítás csökkent. Az egy órára eső termelési érték pedig az I. negyedévben 100-nak véve, 106-ra emelkedett. Ha figyelembe vesszük, hogy a profilozás bizonyos költségemelkedést jelent és jelenti a folyamatos termelés megszakítását, akkor az elért eredményünk jó. De igazi előnyök csak még ezután, a profilozás befejezése után fog megmutatkozni. Félév alatt felállítottunk 16 új szövőgépet és megforgattunk 15 szövőgépet úgy, hogy „chetővé vált a többgépes rendszer vállalása az üzemben. Így alakulhatott ki, hogy üzemünkben a sztahanovista termelési mód alapfeltételei megteremtődtek. Ezeket a feladatokat kellett megoldani az üzem dolgozóinak, illetve műszaki vezetőségének.

Most nézzük meg, melyek azok a feladatok, amelyek most várunk megoldásra a műszakiak részéről.

1. Első feladat a géphatásfok emelése, mely jelenti a termelékenység emelkedését. Ezt úgy érjük el, hogy még ebben az évben december 21-ig elkészítsünk 5 darab bordaládát és megszerezzük a gépek preventív karbantartását.

2. Partinként és művezetőnként megszerezzük a hulladék

mérését és így kivizsgáljuk a hulladék keletkezésének okait és operatív beavatkozással segítünk, ahol baj van.

3. Mozgalmat indítottunk a gépállásidő csökkentésére.

4. Az új dolgozóknak szakmai oktatása.

5. A versenymozgalmak kiszélesítése, irányítása és kiértékelése.

6. A mutatószám elszámolás megszüntetése és helyette a darabér bevezetése a vetülék orszóknál és a festődében.

7. Egyik legfontosabb feladat az újítómozgalmak kiszélesítése és segítségadás a fizikai dolgozóknak elképzeléseik megoldásához.

A fent leírtakból kitűnik, hogy sok és nagy feladatot kell megoldani az üzem műszaki dolgozóinak, azonban szakmai és politikai ismeretelnek kiszélesítésével a Szovjetunió élejárati iparának és munkamódszerének tanulmányozásával el fogják érni, hogy a megoldásra váró feladatokat sikeresen megoldják. Ehhez azonban az is kell, hogy még jobban érezzék, hogy a műszaki dolgozóknak az igazi fejlődési lehetőséget csak a szocialista gazdasági rendszer élő állam tudja biztosítani és kell, hogy érezzék, hogy megbecsült tagjai a dolgozók nagy családjának. Ez a megbecsülés olyan mértékben növekszik, ahogy kivesszük részüket a Párt irányítására alapján a szocializmus építéséből.

Rossi Pál
Textilgyár.

Megalakult a Hajdú-Biharmegyei Társadalmi Biztosítási Tanács

Luxuscikk-e a rádió? — Ha ezt megkérdeznék Matika Anna textilgyári sztahanovista szövönőtől, vagy Kiss István sztahanovista kömüvestől, de bármely munkástól, azt felelné: — Nem, hanem fontos kulturális szükséglet.

Trumanék szerint a kórház, az már luxus egy munkásnak. Hát még a társadalombiztosítás? Balesetbiztosítás? Öreg-ségi segély? Családi pótlék? Táppénz? — Szó se lehet róla. Ez az „elmélet” sodorja aztán az amerikai, vagy angol dolgozót a katasztrófába, ha orvosra szorul. Csekély keresete, összekuporgatott centje vagy pennyjei, mind erre mennek el.

Nálunk nem így van. A felszabadulás után megváltozott a helyzet, de csak most lett valóban, a dolgozók az OTI, amikor a Párt határozatára a szak-szervezet vette át.

Megalakult a Társadalmi Biztosítási Tanácsok.

A Hajdú-Bihar megyei Társadalmi-biztosítási Tanács pénteken este tartotta alakuló közgyűlését, melyen Bazsó László elvtárs, a Hajdú-Bihar megyei Társadalmi-biztosítási Tanács vezetője, a SZOT megyei titkára ismertette ennek jelentőségét. Összehasonlítást tett a kapitalista „társadalombiztosítás” és a mi dolgozóink biztosítása között.

Felméretetlen jelentősége van annak, amit a Párt tesz a dolgozókért — mondotta többek között. — A Párt kezünkbe adta a vezetést, élünk is kell ezzel a joggal.

Példaképek kell tekintel-

nünk a Szovjet Társadalmi Biztosítási Tanácsokat és úgy kell dolgoznunk, hogy mindenkor a dolgozó nép érdekeit képviseljük.

A magyar munkásokra havi fizetésükön felül 238 forint szociális juttatás esik. Október elsejétől pedig a megbetegedett dolgozónak a betegség első napjától fizetik a táppénzt, ami fizetése 80 százaléka felel meg. Az angol dolgozónak csak az ötödik naptól kezdve fizetik a táppénzt és ez csak a kereset 25 százaléka. Az, hogy a magyar dolgozónak szinte összehasonlíthatatlanul jobb a sorsuk, mint a kapitalista államokban élő dolgozóknak, köszönhető elsősorban is a Szovjetunióval és a Pártnak, de nem utolsósorban annak, hogy a dolgozók megértették Pártunk politikáját és többtermeletükön keresztül minden tekintetben javult élet színvonalunk. Kötelességünk ezért is, hogy örökdíjunk a dolgozók érdekei felett.

Orbán József elvtárs, az SZTK debreceni alközpontjának ügyvezetője ismertette az M. T. B. T. szervezetét és azt, hogy végre eltűntek azok a régi bürokratikus intézkedések, melyek csak a munkások keserítésére szolgáltak.

Tokai Sándor elvtárs, a Vagongyár ÜB titkára a vagongyári dolgozók nevében üdvözölte a Társadalmi-biztosítási Tanácsot megalakulása alkalmából, majd a Megyei Tanács részéről Fónai Sándor elvtárs tolmácsolta jókívánságait.

A gruz üzemek segítése a hidrotechnikai építkezésekhez

A szilvási öt éves tervek éve alatt kifejlesztett gruz ipar ma már komoly tényezője a kommunizmus építésének. A kutajszki gépgyár a szilvási vízierőmű számára már több hatalmas szivattyú-turbinát ké-

sztelt. A tbilisi gépgyár dolgozói már leszállítják a volgai vízierőművek számára azokat a hidrometeorológiai készülékeket, amelyekkel a vízfolyás sebességét és a víztároló medencék szintjét fogják mérni.

32 ÉVES A KOMSZOMOL

Harminckét esztendővel ezelőtt született meg Szovjet-Oroszországban a Kommunista Ifjúsági Szövetség, a Komszomol. Lenin alapította meg a Komszomolt és Sztálin nevelte fel a fiatalokat. Olyan emberkékké nevelte őket, akik a munkában és a harcban kiűntek. A magyar ifjúságnak a Komszomol 32. születésnapján a Békékongresszus előtt még fokozottabb kötelessége, hogy mindenben példaként kövesse a Komszomol tagjait. Ugy harcok, hanem a munka frontján, mint ahogy ők harcoltak. Lebegjen előttük a hősök példája, hogy a harc, amelyet a békéért folytatnak, győzelmet arasson.

Az alábbi részlet: Fagyjev: Ifjú gárda című regényéből való.

November hatodikán, az Októberi ünnep elő napján, az „Ifjú gárda” parancsnoksága teljes létszámban összegyűlt Kosevojék lakójánál. Ványa Borc, Nyina és Olya Ivánovna összekötők is résztvehettek a gyűlésen. Olyeg ezt a napot azzal akarta emlékeztetése tenni, hogy ünnepélyesen komszomollá avatják Jurkint.

Eddig az „Ifjú gárda” tizenhat fiút és lányt vett fel a Komszomolba, de valamennyit távollétükben. Radik Jurkin már nem volt az a régi, csöndes, szelídszemű kis fiú, aki egykor azt mondta Zsóra Aru tyunyáncnak: „Hiszen és megszok-

tam korán lefeküdni”. Fomin kivégzése után Radik Jurkint bevon- ták Tyulénin harcsoportjába és résztvevő német teherautók ellen irányított éjszakai rajtaütésekben. Elég önzetesen ült az ajtó mellett egy széken és szemrebbenés nélkül, merőn nézett maga elé, mialatt Olyeg röviden megnyitotta a tanácskozást, Tyulénin pedig Radik jellemrajzát ismertette. Néha felülkerekedett benne a kíváncsiság: „ugyan kifelé, miféleké azek a fiúk, akik az ő és a többi fiúk. lányok sorsát intézik?” — és végigjártatta hosszú, szürke pillái alatt rejtőző nyugodt tekintetét a parancsnokság egyes tagjain, akik a vendégségre terített nagy ebédlőasztal körül ültek. Két barna — barátságosan rámosolyogtak és mind a kettő olyan nagyon szép volt, hogy Radik rettentően zavarba jött és rögtön elfordította tekintetét.

— K-k-k-i óhajit kérdést intézni Radik Jurkin elöljárshoz? — kérdezte Olyeg.

Mondja el életrajzát, — mondta Ványa Turkenyics.

— M-m-m-mondja el az életrajzodat...

Radik Jurkin felállt az ablakra nézett és csendő hangon, mint anakidején a leckét az iskolában, felmondta:

— Születtem Krasznodon városában 1928-ban. A Gorkij-iskolában tanultam... — Ezzel véget is ért Radik Jurkin életrajza. Maga is

érezte, hogy ez édes-kevés, mire már kevesebb önzetesen tette hozzá: — Amióta a németek bejöttek, nem tanulok...

A többi fiú megint csak hallgatott.

— Társadalmi munkát végeztél? — kérdezte Ványa Zennuhov.

— Nem végeztem, — fakadt ki nyers, kisfiús sóhajjal Radik.

— A komszomol feladatait ismered? — kérdezte újra Ványa és csontkeretű papszemén keresztül feléje nézett.

— A komszomol feladata — üsd a német fasizta leigázókat, amíg egy szál marad belőlük — mondta Radik Jurkin igen értelmesen.

— Hát... azt hiszem, a fiú politikailag elég tájékozott — mondta Turkenyics.

— Felvenni perszel — szól Lyubka, aki egész szívével azon volt, hogy Radik Jurkin dolga sikerüljön.

— Felvenni felvenni! — mondták a parancsnokság többi tagjai. — Ki van amellett, hogy Radik Jurkin felvetessék a Komszomolba? — kérdezte széles mosollyal Olyeg és maga is felemelte kezét.

Valamennyien felemelték kezüket.

lyesen. A parancsnokság nevében átnyújtom ideiglenes Komszomol-tagkönyvedet. Ugy vigyázz rá, mint tulajdon becsületre. A tagdíjat az öts csoportban fizeted. Amikor a Vörös Hadsereg visszalér, a Komszomol körzeti bizottság ezt az ideiglenes tagkönyvet állandóval cseréli fel...

Radik kinyújtotta fekére égett-sóvány kezét és átvette tagkönyvét. A tagkönyv, mely ugyanolyan méretű volt, mint az igazi, kemény kétréteges térképpapírból készült.

A címlapon fent, apró, ugráló nyomdabetűvel szedett sor: „Hallá a német megszállóra!” Kissé lejjebb: „A Szovjetunió Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetsége!” Még lejjebb, de vastagabb betűvel „Ideiglenes Komszomol tagkönyv.” A második oldalon, balfelől Radik családi vezeték és anyai neve, születési éve: lejjebb — mikor lépett Komszomolba? „1942 november 6-án” még lejjebb „A tagkönyvet a Krasznodoni „Ifjú gárda” Komszomol-szervezete állította ki.” A tagkönyv jobb felén rubrikák a befizetelt magdíjak nyilvántartására.

— Bevarrom a kabátbélésbe és mindig magammal hordom majd — mondta alig hallhatóan Radik és kabátja belső zsebébe rejtette a könyvecskéjét.

— Elmehetsz — mondta Olyeg. Valamennyien gratuláltak Radiknak és sorba megszorították a kezét.

Kovács Dezső Imre
főtörzsráster
Debrecen, Kisfaludi-u. 19.
és
Pacsura Éva
Budapesten házasságot kötöttek.

NEMZETKÖZI SZEMLÉ

Tibet, Kína elidegeníthetetlen része

A hatalmas kínai néphadsereg győzelmei meghusztították az imperialisták terveit, hogy továbbra is zsefros profitot zsebelhessenek be a kínai nép verejtékéből. Az angol és amerikai imperialisták, amikor már látták, hogy Kína menthetetlenül elveszett a számkukra, veszett fejsze nyelét akarván menteni, egyszerre felfedezték a „tajvani-kérdést”, meg a „tibeti kérdést”. Noha a szövetségesek Japán fölött aratott győzelmük után világosan megegyeztek arra nézve, hogy Tajvant (Formozát) vissza kell adni Kínának, melytől a japán rablók annak idején erőszakkal elvették, most még is Tajvan státusának megállapításáról fecsegnek, hogy a sziget amerikai megszállását igazolják. Tajvani kérdés a valóságban nem létezik, csak azóta, amikor Trumanék amerikai támaszpontnak akarják felhasználni.

Még kevésbé létezik tibeti kérdés. Ha ránézünk a térképre, azonnal meglátjuk, honnan fúj a szél, miért csapnak az angolszászok olyan nagy hűhót Tibet körül. Tibet, a Föld legnagyobb fennsíkja, mintegy 2500 kilométer hosszúságban határos Indiával és az angoltól függőségi viszonyban lévő Nepál és Bhután államokkal. A kínai néphadsereg megjelenése India határain — ez az oka annak, hogy Washington és London egyszerre Tibet függetlenségét aggódnak.

A jugoszláv parasztság nyomora

A hazáruló Tito-klikk, mely megfosztotta a jugoszláv népet a faszizmus elleni háború minden vívmányától, a parasztságot is végső nyomorba taszította. Jugoszlávia mezőgazdasága katasztrofális helyzetbe került s a dolgozó parasztság jobbagyi sorsban sanyalódik.

A belgrádi kormány a falvakban a nagybirtokosok egy új rétegét tette meg támaszává. Ezek a parasztságot éppen úgy kizsákmányolják, mint a múltban a földesurak tették. A Titókék által erőszakkal létrehozott „mezőgazdasági szövetkezetek” a falusi gazdagok teljes ellenőrzése alá kerültek. Ezek óriási összegeket kap-

Tibetnek Kínához való tartozását valamennyi nemzetközi egyezmény elismerte, de az angol gyarmatosítók évtizedek óta igyekeznek maguknak különleges jogokat biztosítani. Az utóbbi években pedig itt is, mint mindenütt, az amerikaiak igyekeznek átvenni a Brit Birodalom örökét.

Tibet feudális szerkezetű állam, ahol a papi kaszt, az úgynevezett „lámák” és néhány gazdag földesúr uralkodik. A lakosság többi része rettentő nyomorban sanyalódik. Érdemes, hogy Tibet legfőbb ura, a Dalai Láma és közvetlen környezeté fel a kínai néphadsereg felszabadító csapatától. A tibeti nép óriási többsége azonban másképpen gondolkodik. Küldöttséget indítottak Pekingbe, s kérték, hogy a néphadsereg minél előbb szabadítsa fel hazájukat a kizsákmányoló uralma alól. Tibet tagja akar lenni a Kínai Népköztársaság nagy családjának és nem akar látszatfüggetlenséget, mely a valóságban angol-amerikai gyarmati sorsot jelent.

A kínai néphadsereg néhány nappal ezelőtt parancsot kapott, hogy szabadítsa fel Tibetet s tegye lehetővé, hogy az elnyomott ország meginduljon a gazdasági és kulturális fejlődés útján. Nem kétséges, hogy a néphadsereg ezt a feladatot is sikerrel meg fogja oldani.

nak, hogy az álszövetkezetek rendelkezésére bocsássák felszerelésüket. Az álszövetkezetek vezetői minden esetben az új földbirtokosok.

A titóista hatóságok egyre súlyosabb adókat és illetékeket raknak a szegényparasztságra. Az adórendszer úgy épül fel, hogy a gazdagok, míhelyt belépnek az álszövetkezetbe, mentesülnek csaknem minden adó alól. A kol-dusbotra juttatott kisparasztságot kénytelenek földjeiket eladni az új földesuraknak. Csak Szerbiában több mint húszezer paraszt adta el a földjét és napszámosnak szegődött.

Az úgynevezett „gabonaadó” a

közigazgatás kezében arra szolgál, hogy a parasztoktól elkobozhassák az utolsó szem gabonát is. A beszolgáltatásokat a kormány fegyveres ügynökei hajtják végre. Egymást követik a takarmány-, állat- és szállítóeszköz-rekvizíráások a hadsereg részére. A gabonabeszolgáltatás megtagadása a legfektelenebb megtorlást vonja maga után. A belgrádi kormány tízezerszámra hurcoltatja el a parasztokat vasutak, autók építésére, szén és ércbányák kitermelésére. Az építkezéseknek általában katonai hadászati jellegük van. A kényszermunkára hurcolt emberek ezrei szöknek meg az építkezésekről és a bányákból.

A Tito-klikk terrorpolitikája ellen a parasztság úgy tiltakozik, hogy szabotálja a mezőgazdasági munkákat. Tavaly ősszel, mint ahogy a Tito-sajtó is beismerte, a földek negyven százaléka megművelés nélkül maradt. A vetésterület a háború előttihez viszonyítva egymillió hektárral csökkent. 1950-ben a vetésterületnek csak 45 százalékát vetették be.

A parasztság széles tömegei tele vannak gyűlölettel és elkeseredéssel a Tito-Rankocsvics-féle rendőri rendszer ellen. Horvátország, Macedónia, Csernagóra számos körzetében a parasztságot fegyveres ellenállást tanúsítanak. A szerb parasztságot száraz szervezeten tiltakoznak a rablászerű rekvizíráások ellen. Számos helyen illegális bizottságok alakulnak és harcot szerveznek a fosztogatás rendszer ellen, amelyet a Tito-banda kényszerített a jugoszláv népre. A hegyvidékeken partizánmozgalmak vannak s ebben a parasztságot aktív részt vesznek.

A tömegek előtt oly gyűlöletes a Tito-rendszer csak erőszakkal és terrorral tartja fenn magát. De a jugoszláv nép fokozatosan gyűjti erejét, hogy leszámoljon a gyűlöletes Tito-diktatúrával.

Békében akarunk élni és építeni

Ha a walesi herceg, vagy más külföldi naplopó járt a Hortobágyon, a magyar nép hőhérai nagy lelkendezéssel mutogatták neki a gémeskutat, a csonttá aszott állatokat, a délibábot, egyszóval a semmit.

Büszkék voltak arra: „milyen jól” gazdálkodnak, hogy ilyen hatalmas területet őriznek meg kihasználatlanul a hagyományoknak. Jellemző ez a régi magyar urakra. Ugyanakkor nem törődtek a gyárak kapui előtt és az alföldi piactereken tízezerrel ácsorgó emberekkel, akik munkanélküliséggették nyomorúságos életüket.

Azóta megváltozott az élet. A Szovjetunió felszabadított minket, s a Hortobágyon is — mint mindenütt, ahol szükség volt rá — munkások és mérnökök jelentek meg, hogy megváltoztassák az eddig sivár, kietlen pusztaságot.

A Szovjetunióból kapott Sztálinyveckekkel, a most munkához jutott dolgozók tömegeinek segítségével felszántottuk, s így termékennyé tettük a hatalmas pusztát jó részét.

A kubikosok csatornákat húztak mindenfelé, s a Magasépítő Vállalat dolgozói új, hatalmas lakásokat, műhelyeket

és istállókat építenek a Hortobágyi Állami Gazdaságban. Néhány nap múlva már készén áll a korszerű munkáslakás, ahol mindenkinek külön hálóhely és öltözőszekrény áll rendelkezésére. Lesz üzemi konyha, kényelmes ebédlő és szép világos kultúrterem. Itt a termelőmunka megindulásával elűnt az a „délibáb”, amit a régi rendszer kiszolgálói kergettek. Új élet van most már kialakulóban.

Ezeknek a nagyszerű eredményeknek láttán, nem lehet azon csodálkozni, hogy az itt dolgozó munkások mélyeséges felháborodással és megvetéssel gondolnak az amerikai imperialistákra, s a békéért folyó harcban munkájukkal — azzal, hogy még több és jobb munkát végeznek — veszik ki részüket. A Békekölcson-jegyzésben is előljártak a dolgozók. Éppen ezért most, a munkáitukon kívül, népevelő munkával, a dolgozó tömegek felvilágosításával, harcoss kiállításokkal a béke és szabadság mellett, örökölnék ebben mindazon, amit eddig a hazának, maguknak építettek.

NAGY JÁNOS
Hortobágyi Öntözőművek.

HARKOV TUDÓSAI — Dél-Ukrajna boldogabb jövőjéért

A délukrajnai csatorna és a hatalmas erőművek teljesen átalakítják Dél-Ukrajna népgazdaságát. Harkov tudósai a szovjet dolgozókkal együtt tevékenyen részt vesznek a népgazdasági tervek megvalósításában. A mezőgazdaság gépesítésének és villamosításának kérdéseivel foglalkozó intézet részletes terveket készít, a növénytermelési és földművelési tanszék az évenkénti két termés lehetőségét és a délukrán sztyeppeterületek trágyázásának módszerét tanulmányozza. A zootecnikai intézet, a finomgyapjas juhtenyésztés tervét dolgozza ki, az erdőgazdasági tu-

dományos kutatóintézetek pedig expedíciókat indítottak, hogy a helyszínen tanulmányozzák a délukrajnai csatorna építéséhez nyújtandó segítség módjait.

HARMINC MAGYAR EGYETEMI HALLGATÓ VEGZEL TANULMÁNYAIT LENGYELORSZÁGBAN

Varsó, Lodz, Krakó és Gdansk egyetemén és műszaki főiskolán harminc magyar diák végzi tanulmányait. Két magyar diák művelési iskolák növendéke. A harminc magyar egyetemi és főiskolai hallgató nem régen érkezett Varsóba.

Az akna nagy csattanással robbant fel az ágak között. Ványa morogva ráta le a zápor nádjára ráhulló gallyakat, faleveleket. A fa másik oldalánál Aljosa lapult meg.

Huili... sívöltött újra a jölsimert hang, de ezúttal a német akna a fa háta mögött csapódott le.

— Az áldóját — káromkodott Aljosa —, éppen ide célozgat ez a nyomorult fritz.

Egészen alacsonyban, szinte a fa tetejét súrolva, két Sztormovik repült el fölöttük a német állások irányába. Ványa óva'osan felsemelkedett és előre figyelte. Mosszlatóján jól kivethette a szántóföldön cik-cakkokban futó drótakadályt. Figyelte a tűzérzései becsapódásokat s rövid jelentést tett a telefonon keresztül.

A tüzelés erősödött. Azután a fülrepesztő döggéssel megszólaltak a katyuskák s a két felderítő mögött méltóságtelejesen megjelent a domb tetején az első T-34-es, nyomában a hurrázó, a rohamozó gyalogsággal. Néhány perc alatt elérték a drótakadályt. A németek fejvesztetten menekültek a város felé. Estére Wismar a szovjet csapatok kezén volt.

Másnap reggel Aljosa és Ványa felderítő úton vol-

tak a várostól nyugatra. Az egyik fecsopert mögött Ványa egyenruhás alakot pillantott meg. A kekiruhás katonára mészlatóval figyelt a város felé.

— Hurrá — csattant fel mellette Aljosa hangja. — Nézd, amerikaiak. — Majd töcsért formálva kezéből, átkiáltott a kekiruhához: „Hello, comrade! We are Russians!” Pár perc múlva Ivan Krülov, a leningrádi egyetem adjunktusa összeszóltak Robert Parkerrel, a philadelphiai gyári munkással, Alexandrov Muranov, a szverdlovszki vasmunkás pedig hosszan megrázta John Clayton montanai farmer kezét.

— A fasizmust szétvertük — mondta Aljosa Johnny-nak.

— Pompásan harcoltatok. — Ezt Bob Parker mondta Ványa Krülovnak.

Az oroszok megéjenezték a két amerikai felderítőt, amikor Aljosaék kíséretében beértek a városba.

Pár órával később megförtént a hivatalos találkozás is. Kijelölték a demarkációs vonalat. Este Johnny és Bob kemény fejmosást kaptak az örnagytól.

— Nem kell olyan nagyon barátkozni ezekkel a vöröskékkel — mondta barátságosan.

De Bob mégis meleg barátságot kötött Aljossal s mikor elvezényelték másfelé, megígérték, hogy írni fognak egymásnak. Az érzékenysévi Johnny meg napokig búslakodott, amikor el kellett válnia Ványától. Húzták is a szakaszbeliek.

— Mi az Johnny, vörös lettél? —

A szakaszparancsnok egyik este hosszadalmas oktatásban részesítette arról, hogy az oroszok ma még szövetségesek, de ki tudja, mit hoz a holnap.

Robert Parker levelet írt Philadelphiai Iván Krülovnak, Leningrádba.

„Két hónappal ezelőtt szereltem le. Sajnos, egyelőre munka nélkül vagyok. A gyár, ahol dolgoztam, éppen most készül újabb 2500 munkást elbocsátani. A leszerelt katonák közül nagyon sokan jártak így. Most alkalmi munkából élek. Szakképzett vaseszer-gályos vagyok s csomagolókat hordok a pályaudvaron. Tegnapelőtt nálam járt

egy ember, valami Watson örnagy. Hívott, hogy mint volt frontharcos, menjek el az Amerikai Légio gyűlésére. Bizonyára tetszeni fog nekem, amit ott hallok. Tegnap azután el is mentem. Egy fickó beszélt ott többek között. Nagyon hosszú lére eresztette mondanivalóját, a felét nem is értettem. A négereket szidta, meg a gazdasági válságról panaszkodott. Azután azt mondta, hogy az amerikai életforma veszélyben van, mert a vörösek fel akarják forgatni Amerikát.

En felszóltam s elmondtam, hogy nem tudom, kit ért vörösek alatt, de ha az oroszokról beszél, azok nagyon derék fiúk, én harcoltam velük együtt Wismarnál. Erre lehurrogtak és azt mondták, hogy már engem is megfertőztek a kommunisták.

Ugye, Ványa, nem igaz, hogy ti Amerika ellenségei vagytok? En azt hiszem, hogy inkább Watson örnagyék Amerika ellenségei, akik ennnyi ostobaságot fecsegnek.”

Ványa Krülov választott Robert Parkernek:

hogy ott munkát kaphat. Munka azonban nem volt a számára. A klikkben üdöngött, hogy valami alkalmi keresethez jusson.

Az utcan tüntető menet haladt végig. Fáradtavéru munkanélküliek, kézkubbo nyos munkások, aszonyok vonultak hosszú sorban, téblálikon ez a felirat: „Tiltás be az atombombát!” Johnny a menet közé keveredett. Az egyik utcából egyszerre gumibotos rendőrök rohantak elő s áruván nekiesetek a tömegnek. Az egyik gumibot Johnny fején csattant. Johnny elkáromkodta magát. Két rendőr karunkapta s magukkal vonszolták. „Csavargásért és rendzavarásért” három hónapra ítélték.

Mikor Johnny kiszabadult, levelet írt Aljosának a messzi Szverdlovszkba: „Megverték, bezártak, mert a béke mellett tüntetem — így hangzott a levél egyik része. — Ha munkát keresek, csavargó vagyok, ha a béke mellett tüntetek, rendzavarónak kiáltanak ki. Veled együtt győztük le a fasizmust és most ellened uszítanak. De azt üzenem neked, Aljosa: Johnny nem tudta a bankkőcsön Clayton sohasem fog harcolni Alexandrov Muranov ellen.

(P. P.)

Wismari találkozás

Két

Régen hogy a dolgon. Nyai laktak, sőt tanyavil sárban, tokosok rádés h det hajsz Most világ ké hogy elv nyak do a tanyak orvost, zat, tele községek tanyavilá lyett. Így vá társ ké mondata ként a fá lönbség! Ezt lá debrecen

Ebese

már épül központ. Kötőútja vezték m cáját is. A sorakozna házak. Cs talán a le dor ablak sebb az e tok közül, behordta

GYÖR

Hajdú-Bi senyfelhívá beg indult munka, egy a községek szántási v nem elég megjelöl h az egész hogy nove Nagy Okt dalom ev mélyszántá senye hív dolgoznak szántásnak gezték. Ez a v minél előb csak akkor

A mély

A megy hajlamosa seny közp tás minél állítsák és törekedne len állásr rükről v munkával. Nem arról rohanásna lajt, hanem juk tava mára a mélyszánt jeinket m ben szánt megváljt zonytság e Ondód, C holdas új földjéről 2 adott át a nak. Dicsé

Éljen a Magyar Békekongresszus!

Két új község épül a debreceni tanyavilágban

A tanyakérdés megoldása magunk és utódaink számára emberibb életet hoz, — mondják a nagyhegyesi dolgozó parasztok

Régen elképzelhetetlen volt, hogy a kormányzat arra gondoljon, hogyan segíthetne a tanyai lakosságon. Magára hagyták, sötétségbe taszították a tanyavilág népét otthagyták a sárban, de a kulákok, úri birók, városban laktak, parádés házakban és csak cselédek hajszolni jártak a tanyákra.

Most megváltozik a tanyavilág képe, új falvak épülnek, hogy elvigyék a kultúrát a tanyák dolgozó népéhez. Épülnek a tanyaközpontok, községházák, orvost, gyógyszerárt, áruházat, telefont kapnak. Virágozó községek nőnek ki a földből a tanyavilág nyomorúsága helyett.

Igy válik valóra Rákosi elvtárs kecskeméti beszédének mondata is: „Tűnjék el lassanként a falu és város közötti különbség!”

Ezt látjuk megvalósulni a debreceni tanyavilágban.

Ebesen

már épül az új falu, a tanyaközpont. Két kilométeres bekötőútja készen van, de kikövezték már az új község főútját is. A köves út kétoldalán sorakoznak a piros cserépek, új házak. Csillognak az ablakok, talán a legjobban Dörgő Sándor ablakai. Ő volt a legügyesebb az ebesi dolgozó parasztok közül, lebontotta tanyáját, behordta anyagát a tanyaköz-

pontba, így sikerült nagyobbra is a ház. Az ő házával szemben épül a községháza. Nagy halmokban együtt van már az építőanyag.

Kuláknak nem lesz helye az új faluban, a községháza mellett nem a kulák tanyája dől-fösködik, dolgozó parasztok háza állnak ott, akiket népi demokráciánk gondoskodása hozzásegített ahhoz, hogy emberibb életet éljenek.

Nagyhegyesen

is épül az új község. Szorgos kezek dolgoznak a házakon. A községháza tető alatt van, kész a jegyzői lakás, a jövendő kút, építik a gyógyszerárt.

Legjobban szorgoskodnak a házépítés körül Szabó János, Soós János, Fekete Lajos, ők úgy számítják, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára beköltözhetnek. A forradalomnak köszönhetik, hogy ők is emberibb élethez jutottak. A szovjet harcosok tették lehetővé, hogy házat építhetnek új községükben, ahol majd saját maguk választott tanács fogja intézni ügyeiket.

Tudja ezt jól ifj. Szarvas Péter, Nemes József és rajtuk kívül még az a 42 nagyhegyesi dolgozó paraszt, akik alig várják, hogy elkészüljön az egész-

Boldogok a dolgozók, akiknek az új falu épül. Boldog Iván András is, akit most választottak meg a megyei tanácsba. A községháza előtt furdul a jó ivóvízű kút. Az útra nyitja ajtaját a földművelés-vevkezet boltja. Van abban minden, kenyér, cukor, szappan, ruhanemű. Ez a bolt is közelebb hozta már a tanyákat a városhoz.

széges új ház, melynek építéséhez a dolgozó nép állama segíti őket. Ők tudják, tapasztalják, hogy a dolgozó nép állama mindenben segítségére siet dolgozó parasztainknak, hogy életét szebbé, boldogabbá tehesse.

A községek egészséges, jó helyen épülnek. Nincs talajvíz, szárazak lesznek a házak.

Ebben az országban a dolgozók minden hatalom és minden új ház ezt a hatalmat szilárdítja. Az ebesi Bíró János, aki házat a falu szélére építette, hogy közelebb legyen a termelőcsoporthoz, így beszélt társaihoz:

— A tanyakérdés megoldása magunk és utódaink számára emberibb életet hoz.

Valóban így van ez, látják megvalósulni napról-napra.

Hatalmas békegyűlésen választják meg hétfőn Debrecenben a Békekongresszus küldötteit

Hajdú-Bihar megye járásai-ban a mai napon választják meg a Békekongresszus résztvevőit. Azokat a küldötteket, akik a békekongresszuson a dolgozókat képviselik.

A megye dolgozó népe mindenfelé készül erre az alkalomra, elkészítették az ajándékokat, amelyeket a küldöttek visznek fel a külföldiek számára, s minden dolgozó el-

mondja a saját üzenetét, amit a küldött továbbít a Kongresszuson.

Debrecenben hétfőn délután 5 órakor hatalmas békegyűlésen választják a város küldötteit a dolgozók legjobbjaiból. A gyűlés szónokai Péter János református püspök a „Mégvédelem a Békét” Mozgalom Országos Tanácsa tagja és János Ferenc ezredes.

Termelési szerződés = nagyobb jövedelem

Egyik legfontosabb és legfontosabb feladatunk a mezőgazdaságban a termelési szerződések megkötése érdekében végzett felvilágosító munka. E téren nemcsak népnevelőnkre, hanem a már megalakult tanácsainkra is igen nagy feladatok hárulnak.

A termelési szerződések az idén rendkívül előnyös feltételeket biztosítanak a dolgozó parasztság számára. Az egyéni dolgozó parasztok, csak úgy, mint a termelőcsoportok, különleges kedvezményeket kapnak szerződéskötés esetén.

Hajdú-Bihar megye területén csaknem 60 ezer hold a termelési szerződésekre előirányzott terület. Sajnos a rendkívül előnyök ellenére még alig 5 százalékát kötötték le dolgozó parasztaink az előirányzatnak.

A termelési szerződések jelentősége azonban nem merül ki abban, hogy dolgozó parasztságunknak közvetlen anyagi előnyöket biztosít. A termelési szerződések emellett biztosítják tervezőgazdaságunk kiterjesztését a mezőgazdasági vonalra is. Biztosítják a termelési szerződés a mezőgazdaságban.

Nagyon jól emlékszik még a megye dolgozó parasztsága az 1948. évi nagy katasztrófára, amely a káposztatermelőket érte. Hajdúhadházon és Tégláson és a megye sok községében a nagyszemű káposztatermés ott rothadt meg, mint a téli fagyok után a földet, mert nem volt érdemes még betakarítani sem. De 1948-ban még mezőgazdaságunkban alig érvényesültek a tervezőgazdaság szempontjai. Dolgozó parasztságunk a saját feje után termelt káposztát, paradicsomot, ugorkát és csaknem minden más termést, amelyek nagy része eladhatatlan volt, mert az országnak nem volt szüksége rájuk. A múltban természetes és normális folyamat volt, hogy az eladhatatlan terményeket termelő parasztok százai és tízezrei mentek tönkre és földjüket a kulákok és kapitalisták birbórába került. A népi demokrácia, amely védi a munkával szerzett tulajdont, nem tűrhette, hogy a dolgozó parasztok tízezreinek munkáját a fagy semmisítse meg, mint 1948-ban a káposztát.

A termelési szerződés nemcsak előnyös feltételeket nyújt és anyagi előnyöket biztosít a dolgozó parasztság számára, hanem azt is biztosítja, hogy a termelt áru megfelelő áron vevőre találjon. Ezek mellett biztosítja a tervező gazdaságot, a tervező gazdaságot, tehát a fokozódó jólétet is.

Az idén a termelési szerződés egyik legfőbb célkitűzése hogy dolgozó parasztságunkat jobb és nagyobb termésre elérésére sarkalják. Nagy termelési jutalmakat kapnak azok a tszcs-ek és egyéni dolgozó parasztok, akik a korábbi száz mázsánál magasabb termelést érnek el. Százhat-

van mázsa feletti termés esetén hat forint jutalmat kapnak a többlet termés minden mázsája után, vagyis 30 százalékkal többet kapnak. A feltételek tehát nagyszerűek. Ennek ellenére az előirányzott csaknem 15 ezer holdból még csak 775 holdra kötöttek megkötésben szerződést. Ugyanilyen arányú lemaradás mutatkozik a dohány, napraforgó, rostikender termelési szerződések esetében. Különösen nagy a lemaradás a csillagfürt termelésében, mert eddig egyetlen holdra sem kötöttek szerződést. Holott a csillagfürt termesztése rendkívül sok előnyvel jár, nem is beszélve arról, hogy jelentősen feljavitja a földet, ahol termelik.

Ugyancsak nagy a lemaradás a zöldségtermelési szerződések kötésében is. A termelőket csak természetesen fel kell támasztani, védőszerkezt kap, sőt jelentékeny művelési előleget is kap kamatmentesen. A termelő csak természetesen fel kell támasztani, védőszerkezt kap, sőt jelentékeny művelési előleget is kap kamatmentesen. A termelő csak természetesen fel kell támasztani, védőszerkezt kap, sőt jelentékeny művelési előleget is kap kamatmentesen.

Nagy feladatok állnak tehát a DEFOSSZ népnevelés és a helyi tanácsok előtt. Szükség felvilágosító munkát kell folytatni, mozgósítani kell a dolgozó parasztságot, hogy a komoly anyagi előnyökkel járó szerződéssel termelhető növények termelését, vegye fel üzemtervébe.

A megalakult tanácsok feladata most a községek üzemtervének elkészítése. A terv elkészítésénél mindenütt szem előtt kell tartani, hogy a községben az ipari növények termelésének tervét végrehajtsák. Különösen nagy gondot kell fordítani a rostikender, rostlen termelésére, mert ezek igen nagy anyagi előnyöket biztosítanak a termelő számára és ezenkívül hazánk rosttermelését is biztosítják. Az olajos növények termeléséről sem szabad megfeledkezni. Fontos az olajlen és a ricinus termése. Az elsőből 650, a másodikból 480 holdon termelhetünk ebben a gazdasági évben. Mindkét olajos növény termés-hozama és a belőle származó jövedelem sokszorosán felülmúlja a búza, vagy a kukorica termelése esetén mutatkozó jövedelmet.

Terv szerint november 20-ig a megye területén teljes egészében megkötjük a termelési szerződéseket. Ezért minden tszcs és egyéni dolgozó paraszt idejében gondoskodjék arról, hogy a termelési szerződés által nyújtott rendkívül kedvezményektől és anyagi előnyöktől a késedelemmel meg ne fossza magát. De tudnia kell minden dolgozó parasztnak azt is, hogy termelési szerződések kötésével és a szerződött növények termelésével hazánk népgazdasági tervét segítjük megvalósítani és ezzel a béke-
ket, hazánkat is erősíti. (G. L.)

Az esőzés megkönnyítette a talajmunkát, gyorsul Hajdú-Biharban a mélyszántási verseny

Hajdú-Biharban a földesiek versenyfelhívása nyomán lendületesebben indult az őszi mélyszántási munka, egymásután jelentették be a községek csatlakozásukat a mélyszántási versenyhez. Több község nem elégedett meg a földesiek által megjelölt határidővel. Tiszacsege és az egész polgári járás vállalja, hogy november 7-re, a dicsőséges Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára elvégzik a mélyszántást. A tiszacsegeiek versenyre hívták az egész megyét, dolgoznak is keményen. A mélyszántásnak 90 százalékát már elvégzték.

Ez a versengés a mélyszántás minél előbbi elvégzéséért helyes, de csak akkor hasznos, ha nem megy

a minőség rovására. Az esőzés miatt a nehezebb talajokon megakadt a munka, de egy-két nap múlva már felszikkad a föld és a puha talajon sokkal gyorsabban halad majd a munka, mint a száraz, rögös talajon haladt.

Meggyorsul tehát a szántás a kiadós esőzés után, de nagyon vigyázni kell, hogy idő előtt a nehéz kötött talajokon ne induljon az eke, mert szalonnás lesz a szántás és ezzel évekre elrontják a talajt.

Az őszi mélyszántás végrehajtásánál a legfontosabb szempont, hogy jó minőségi munkát végezzen az eke és a meglévő istállótrágyát teljes egészében még az összszántásokba a tavasziak alá.

A mélyszántásnál nem a gyorsaság, hanem a minőségi munka a legfontosabb

A megyében több községben hajlamosak arra, hogy a verseny központjába a mélyszántás minél előbb való elvégzését állítsák és a gyors befejezésre törekednek. Ez teljesen helytelen álláspont. Jövőévi kenyerrünkről van szó és ezt csak jó munkával tudjuk biztosítani. Nem arról van szó, hogy nagy rohanással felkarcoljuk a talajt, hanem arról, hogy megadjuk tavaszi növényeink számára a 20—25 centiméteres mélyszántást. Cukorrépa földjeinket még ennél is mélyebben szántjuk fel. A növény igen meghálálja a jó munkát. Bizonyosság erre Szoboszlai Lajos Ondód, Gál-dűlő 14 alatti 5 holdas úrgazda, aki egy hold földjéről 220 mázsa cukorrépat adott át a szolnoki cukorgyárnak. Dicséretben is részesült a

kiváló cukorrépatermelő. A mi termelési viszonyaink között ez igen szép eredmény, de arra kell törekednünk, hogy megközelítsük a világ legfejlettebb mezőgazdaságának az eredményeit. A cukorrépatermelésben például olyan eredmények születtek, mint Kazahsztánban a dzsambuli területhez tartozó „Vörös Csillag” kolhozban, ahol egy hektáron 1870 mázsa cukorrépat termesztek.

A megyei átlag 45 százalék

A mélyszántás eredményeit tekintve Hajdú-Bihar az ércsoportban halad, 45 százalékos átlageredményével. A két legjobb megye eredménye 50 szá-

zalékos. Hajdú-Biharban a verseny jól fejlődik, a községek közötti párosverseny is szélesül, legutóbb Vértés hívta ki párosversenyre Monostorpályit. A termelészövetkezeti csoportok példát adnak a munka jó végzéséből. A nagyrábéi „Kossuth” és „Szabadság”, a danesházi „Új élet” tszcs már egy héttel ezelőtt befejezte a mélyszántást.

Jól végzi munkáját Debrecen dolgozó parasztsága, mélyszántásban túlhaladta az 50 százalékot. Az életörő Toldi Tiszacsegeivel együtt áll a 90 százalékon. Darvas, Egyek és Tiszagyulaháza is a 90 százalékos teljesítés küszöbén van.

Szégvenszemre csúful lemaradt: Artánd, Gáborján, Hencida és Sáránd, ahol még a 10 százalék körül topognak. Ezek a helyeken jó szervezéssel, az igaerő jó elosztásával gyorsítani kell a mélyszántást.

Nagyházi János

Kálmán-u. 17. sz.
és

Tóth Ilona

Tócsos-u. 25. sz.
jegyesek.

Fintha Klára

és
Dr. Pongor Béla

államügyész
jegyesek.

Kedden alakulnak meg a városi és járási tanácsok

Augusztus 15-én alakultak meg országsszerűen a városi és járási tanácsok, melyek kéthónapos működésük alatt is bizonyították, hogy minden intézkedésükkel, minden rendelkezésükkel a dolgozó nép érdekeit képviselik. Sikeres harcot folytattak a közigazgatásban meglévő bürokrácia ellen, gyorsabbá tették az ügyintézt.

Az ideiglenes tanácsok helyébe lépnek a győztes tanácsok. Debrecenben, Hajdú-böszörményben, Hajdúnánáson, Hajdúszoboszlón és a megye hét járásában kedden délelőtt alakulnak meg ünnepléses külsőségek közepette. Feladatuk lesz, hogy a szovjetek példáján bekapcsolják Hajdú-Biharban is a dolgozók ezreit és tízezreit a közigazgatásba, vigyék tovább a sikeres harcot, a még meglévő bürokratikus maradványok ellen. El kell érniük, hogy bizalommal forduljanak a tanácsokhoz a dolgozó nép egyszerű emberei. Az intézkedések pedig azt bizonyítsák, hogy a tanácsok megalakulásá-

val városban és járásban egyaránt minden hatalom a dolgozó nép kezébe került. Debrecenben a Városi Tanács székházában már disztik a nagytermet, ahol kedden délelőtt a tanácsválasztás végleges eredményeinek kihirdetése után kerül sor a városi tanács alakuló ülésére. A Párt városi bizottsága részéről Kulcsár Ferenc elvtárs, tanácsstag mond majd beszédet, majd a végrehajtóbizottság megalakulása után az üzemek, tömegszervezetek, hivatalok, termelőszövetkezeti csoportok, a rendőrség, honvédség képviselői üdvözlik Debrecen első végleges tanácsát.

Az alakuló ülés után azonnal megmutatkozik majd az eredmény azzal, hogy az új tanács-tagok friss levegőt, új szellemet visznek a közigazgatásba. Vegyék is bátran a kezükbe a dolgozó nép fiai a hatalmat és irányítsák úgy sorsunkat, hogy népi demokráciánk Hajdú-Bihar megyei frontszakaszán is újabb sikerekkel növeljük eddig elért szép eredményeinket.

HIREK

Várható időjárás: Mérsékelt, időnként élénkebb szél, változó felhőzet, több helyen eső, havaseső, esetleg havazás. Éjszaka fagy, a nappali hőmérséklet 5-10 fok között.

Ejjelel nappal szolgálatot teljesítő gyógyszerészek. 16/18. (völi Kigyó) Vöröshadsereg útja 31. 16/16. (völi Reménység) Csapo u. 22. 16/4. (völi Mátyás Király) Vámospercsi út 16.

Csapókeret II. MNDSZ csoport ma délután 4 órakor műsoros teadélután rendez. Teajegy 1.50 Ft. Mindenkit szeretettel várunk.

A Városi Tanács Végrehajtó Bizottságának IX. Lakásgazdálkodási Osztálya értesíti a város lakosságát, hogy feleket kizárólag hétfőn, szerdán és pénteken 9-14 óráig fogad. Az üzemekből kilépőket a fogadási napokon egész napon át fogadják. A hét többi napjain az ügydarabok feldolgozása történik.

Az elmaradt Labdarugó egyetemi pályán délig visszaválthatók az IBUSZ-ban (Városi Tanács ház épület).

Táncanfolyam kezdődik a MÉMOSZ-ban 30-án. B. Máriássy Magda táncitanítónő, Kossuth-u. 1. (x)

Balogh Sándor és Gargyán Ibolya házasságot kötöttek. M. K. É. H.

Értesíti a Legeltetési Bizottság az érdekelteket, hogy a hortobágyi legelőn legelt jöszágot tulajdonosaik november hó 4-én és 5-én a köntösgáti déli legelőn átvehetik. Aki ez időpontban nem veszi át, annak jöszágát behajtják a bitangistállóba.

Schaff tánciskolájában (Sas utcán) 3-án új tanfolyamok kezdődnek. Délutáni csoport 4-6 óráig, esti csoport 7-9 óráig. Minden vasárnap ösztán.

Felhívjuk a KIOSZ adóközségi tagok figyelmét, hogy a KIOSZ Megyei Titkárság, Bajcsy-Zsilinszky-u. 6. szám alá költözött, fizetési kötelezettségüknek ezen a helyen tegyenek eleget.

Táncanfolyam kezdődik november 9-én Dr. Konczné „Ritmus” tánciskolájában, Péterfia-utca 30.

Felkéri a Városi Tanács a háztulajdonosokat, hogy a régi hirdetőményeket a házak faláról és a kapukról távolítsák el, a végrehajtás ellenőrzésével az utca- és háztömbbízalmiak megbízta.

Tömegszervezeti közlemények

Dohánygyári nyugdíjasok szervezete hétfőn tagsági-díj befizetési napot tart. Kéttaloms-utca 7. sz. alatt. KIOSZ nőszabó szakosztály hétfőn 6 órakor tisztújító közgyűlést tart. — Fodrász, futballisták vasárnap 10 órakor a DTE pályán jelenjenek meg. — A dalárda tagjai hétfőn 3 órakor a Köztemetőben jelenjenek meg. — Cipészek tízes csoportvezetői hétfőn délelőtt jelenjenek meg Pásti-utca 3. szám alatt.

Utca és háztömbbízalmi titkárság kéri az összes háztömbbízalmi elvtársakat, akik előfizetési nyugtákat kivettek, ma és hétfőn reggel 8 óratól 12 óráig számoljanak el.

Pedagógus szakszervezet közli, hogy kedden délután 5 órakor vezetőség értekezletet tart. KIOSZ Népevelő kórtársak hétfőn este 6 órakor a népevelő értekezleten jelenjenek meg.

Házfelügyelő szakszervezet értesíti tagjait, akik burgonyajegyüket még nem vitték ki, ma délután 4-7 óráig átvehetik a szakszervezetben.

A KLASZ KÖZLI AZ EGYESÜLETEKSEL, hogy október 22-én elmaradt bajnoki forduló minden mérkőzését a csapatok november 1-én kötelesek lejátszani.

SPORT

Debrecen mai sportműsora

LABDARUGÁS

Stadion, 11 óra: D. Honvéd-Tiszalóki Vízierőműépítő NV NB III. — Negyed 10 óra: D. Honvéd II.—Hajlított Bütorgyár (ker. I. o.). Dohánygyári pályán, fél 3 óra: D. Postás-Nyírbátori EDOSZ (NB III.). — Fél 1 óra: D. Postás II.—Hajdúböszörmény (ker. I. o.). — 9 óra: D. EDOSZ—Püspökladányi VSK (ifj.).

Egyetemi pályán, 9 óra: D. Meteor —D. DEPOSZ (ker. I. o.). — Fél 11 óra: D. Egyetem—Földesi TSZCS (ker. I. o.). — 2 óra: Cementipari NV—Kezfégyár (ker. II. o.).

D. Lokomotív-pályán, fél 9 óra: D. Lokomotív II.—Sárrétudvari (ker. I. o.). — Fél 11 óra: D. Dózsa—Polgár (ker. I. o.). — Kispálya, 2 óra: D. Dózsa II.—Hosszúpályi (ker. II. o.).

D. Epitök-pályán, fél 3 óra: D. Epitök—Derecske (ker. I. o.). — Fél 1 óra: D. Epitök II.—D. Dinamó (ker. II. o.). — 9 óra: D. Epitök—D. EDOSZ II. (ifjúsági). — 9 óra: D. Epitök—Büdszentmihály (ifjúsági).

Szoboszlai-úti pályán, 12 óra: DKaSE —Biharkeresztes (ker. I. o.). — 10 óra: DKaSE II.—D. Egyetem II. (ker. II. oszt.).

Bartók Béla-úti pályán, fél 3 óra: Hajlított Bütorgyár II.—Betű (ker. II. o.).

DTE pályán 9 óra: D. Elektromos—D. Honvéd (ifjúsági). — 9 óra: Etelemezők—Cipészek (KIOSZ). Háromnegyed 11 óra: Asztalosok—Fodrászok (KIOSZ). — 1 óra: Gázművek—D. Meteor II. (ker. II. o.). — 2 óra: Teherfuvar—Tanulóúton (alapfokú). — Fél 3: Szabók—Csimadiák (KIOSZ). MHK

Egyetemi pályán, 9 óratól a magyar válogatottnak közreműködésével lesznek az MHK-probák.

ATLÉTIKA

Stadion, 2 óra: A magyar atlétika válogatottnak vendégszerelése Németh Imrével, Gyarmati Olgaival az élen. KEZILABDA

A Sportklubnál pályán 9 óratól és 4 óratól, a megyei tanács háza pályán 9 óratól kerületi bajnoki mérkőzések.

ÖKÖLVIVÁS
D. Lokomotív sportcsarnok, fél 5 óra: D. Lokomotív—Ganz Vasas (NB II.).

KEREKPAKAR
Reggel 8 óra: Háztömbkörűl verseny a Vörös Hadsereg-útján, Szent Anna-, Batthyány-, Kossuth-utca által határolt négyzetben. Rajt és cél az MSZT előtt.

MOTORKEREKPAKAR
D. Lokomotív-pályán, 2 óra: Országos vasutas salakpálya bajnokság. Reggel 8 órakor a háztömbkörűl kerékpárverseny keretében Debrecen város 100 és 125 kcm-es kismotoros bajnoksága.

VIVÁS
Református gimnázium tornaterme, 9 óra: Vasutas tőrbajnokság. Elek Ilona kétszeres olimpiai bajnoknő részvételével.

SÖLYEMELES
Postás székház (Holtó János-út) 2 óra: D. Honvéd—Szegedi Lokomotív (NB II.).

ASZTALITENISZ
D. Lokomotív sportcsarnok, fél 10 óra: D. Lokomotív—D. Postás (NB II. rangadó). — D. Lokomotív—Mezőtúr (NB II. női).

Dohányberváltó 9 óra: D. EDOSZ—D. Meteor (NB II. férfi). Városi tanács háza 9 óra: DKaSE—Nyiregyházi Elektromos (NB II. férfi).

Itt a KLASZ és a JT új vezetőségének névsora

Az elmúlt napokban választották újra a KLASZ és a JT új vezetőségét — a SZOT határozatának megfelelően. A Párt nevében Cser István elvtárs, a megyei tanács sportosztályában nevében pedig Kerek Gyula köztársasági elnök, akiknek munkájától sokat vár Kelet-szoria. Az új vezetőségének névsora a következő:

A KLASZ VEZETŐSÉGE
Díszelnökök: Barczy Gyula, Kulcsár Ferenc. Elnök: Varga Jenő. Ügyvezető elnök: Schwartz Sándor. Társelnökök: Tóth József (D. Lok.), Patkai József, Alenkök: Pinczés András, Stoliczka Ferenc, Kékes Elemér (D. Honvéd), Székely Sándor (D. Dózsa), Földtár: Laskai Miklós, Titkárok: Kaszás István, Kántor Dezső, Pénztáros: Boross Béla, Háznagy: Draskovits Rudolf, Ellenőrzők: Székely János, Harsányi László, Számviszsgáló: Geröcs Sándor. Ügyész: dr. Hajdu János. Szövetségi kapitány: Moró János. Ifjúsági szövetségi kapitány: Sipos Ferenc. Tanácsstagok: Schneider János, Nagy János, Szatmári Miklós, Kerek Gyula, Szilágyi Dezső, Somogyi Mihály, Horváth Boldizsár, Márkus V. Gálóssy István, Kozma Zoltán, Malatinszky Sándor, Keskeny Károly, Baumgarten Zoltán, Kélemen Ferenc, Rajna József, Bartha Gábor, Vadás Árpád, Kiss Sándor, Milák György. Ezenkívül 12 vidéki egyesület vezetője. Egyesbírók: Somogyi Mihály dr. Thomas Henrik, Fellebbviteli bizottság tagjai: Cser István, Oláh József, Patkai József, Ifjúsági bizottság: Sipos Ferenc, Erdei József, Tóth Béla, Gerő Sándor, Miszkuly Ferenc. Alapfokú bizottság tagjai: Geröcs Sándor, Harsányi László, Sárosi László, Herczeg Béla, Boross János. Oktatási bizottság: Varga Jenő, Tóth József, Seress Imre, Székely János, Esterer Sándor, Káderbizottság: Tóth József, Gyökös Mihály, Kékes Elemér, Gálósi István. NB III.-as bizottság: Schwartz Sándor, Kerek Gyula, Laskai Miklós.

A JT VEZETŐSÉGE
Elnök: Kiss Ferenc. Ügyvezető elnök: Bélyei Lajos. Alenkök: Fülöp Kornél, Czabán Ernő, Zagonyi Imre, Sárosi László, Földtár: Vadás György, Titkárok: Harsányi László, Bíró Ferenc. Pénztáros: Ekl János. Ügyész: dr. Gyöngyösi Róbert. Számviszsgáló: Gombos István, Orosz István. Tanácsstagok: Kálmán György, Veress Daniél, Regényi Károly, Lovas Márton, Nagy I. Imre, Gelléri István, Kerek Gyárió Ferenc, dr. Pálfi József, Tóth Andr. Fegyelmű bizottság: Orosz István, Gelléri István, Veress Daniél, Gombos István. Játékvezetői bizottság elnöke: Vadás György. Előadója: Kiss Ferenc.

Mégis megtartják a magyar atléták versenyét a Stadionban

A tegnapi időjárás sokat javított a Stadion talaján és ezért többszöri telegbeszélgetés után a MASZ elnöke úgy döntött hogy mégis megtartják a mai napra hirdetett hírvérviadalt a Stadionban.

A versenyek 2 órakor kezdődnek és azon résztvevők a legkiválóbb magyar versenyzők, Németh Imrével, Gyarmati Olgaival, Klicsel, Várszegivel az élen.

Betű-Bütorgyár labdarugói ma délután fél 3 óráig kezdettel bajnoki mérkőzést tartanak a Pozsonyi-úti pályán. Kérjük a játékosokat 2 órára

MEGNYILT

a Nyelvtudományi Társaság Vándorközygyűlése

Pénteken délben közel hatvan nyelvtudós, köztük húsznál több akadémikus érkezett Debrecenbe, a nyelvtudósok vándorközygyűlésének megnyitására. A fogadás után, megnyitói ülés volt az egyetem aulájában.

Németh Gyula akadémikus a Társaság társelnöke megnyitójában Debrecen jelentőségével foglalkozott, s arról a Debrecenről beszélt, amely a nyelvtudomány sok kiváló tudóst és kiemelkedő munkát adott, s amely a nyelvtudomány ma is egyik erőssége.

A magyar történelemhez kapcsolódó nyelvtudományi kutatás egyik, eddig alig vizsgált korszakával, a hofoglalás előtti kor hangtörténetével foglalkozott Barczy Géza akadémikus, majd Lőrincze Lajos, a Nyelvtudományi Intézet osztályveze-

tője, az ötéves nyelvtudományi terv célyi tervéről számolt be. Megállapította, hogy Sztálin elvtárs cikke nyomán a nyelvtudomány nem borult fel, nem vált elavulttá, ellenkezőleg — kiszélesedett, gazdagodott, s ez a gazdagodás elsősorban a gyakorlat az élet, a köznyelv felé fordulás fokozott súlyában mutatkozik meg.

A nyelvtudomány ránkai előtt komoly feladatok állnak, de tudatában vannak kötelességüknek és felelősségüknek. A Nyelvtudományi Intézet elsőrendű feladatának tekinti, hogy a magyar nyelv művelését a mozgalom szervezésével, irányításával, az elméleti kérdések tisztázásával a leghűségesebben szolgálja.

A vándorközygyűlés szombati és vasárnapi megbeszéléseire keddi számunkban visszaférünk.

Robbantás! Hétfőn délben 12 óra és 1 óra között a közforgalmi repülőtér területén robbantás lesz. A környező lakosság a jelzett időben az óvintézkedéseket tegye meg.

A lakatos szakosztály mélyeségei fájdalommal tudatja, hogy

Bihari Gábor lakatosmester, szakosztályunk volt elnöke és tagja 7. hó 25-án 71 éves korában elhunyt. Temetése 30-án d. u. 3 órakor lesz. Emfűkét kegyelettel megőrizzük.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

Bihari Gábor mérlegkészítő és lakatosmester 74 éves korában hirtelen elhunyt. Temetése hétfőn délután 3 órakor lesz a köztemető II. B) ravatalozójában. Gyászolják: bánoatos felesége és leánya, testvére és rokonsága. Lakás: Kigyó-u. 57. sz. Gyászlap helyett is.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

Kiss Kálmán ny. városi tisztviselő 73 éves korában elhunyt. Temetése kedden d. u. 2 órakor lesz a köztemető II. A) ravatalozó terméből. A gyászoló család M. k. 6. h. Lakás: Garai-u. 19.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

Tóth Imke 2 hetes korában elhunyt. Temetése hétfőn délelőtt fél 11 órakor lesz a köztemetőben. Gyászolják: bánoatos szülei, nagyszülei, keresztzülei. Lakás: Kút-u. 132.

Lakatos szakosztály Felkértem a kórtársakat, hogy Bihari Gábor kórtársunk temetésén hétfőn délután 3 órakor megjelenni sziveskedjenek. Vezetőség.

Kiszónetnyilvánítás Mindazon rokonoknak, jóbarátoknak, ismerősöknek öszeres kórtársainak a szakosztály vezetőségének, kik szeretett ferjem, Molnár István temetésén megjelentek, ravatalára koszorúit, virágot helyeztek, ezúton fájdalommat enyhíteni igyekeztek, ezúton mondok köszönetet. Özv. Molnár Istvánné

PARTELET

Városi Pártbizottság közleményei: Kedden a Belvárosi II/a alapszervezet taggyűlést tart. A jaltárságelelős elvtársak értekezletét hétfőn délután 5 órakor tartjuk a Kereskedelmi és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezetében (Vörös Hadsereg-útja 26.).

SZINHÁZ

Heti műsor:
Vasárnap délután 4 órakor: Hétköznapok hősei — Majakovszkij-bérllet.
Vasárnap este 8 órakor: Liliomfi — Bérlletzünet.
Hétfőn este 8 órakor: Hétköznapok hősei — Gorkij-bérllet.
Kedden este 8 órakor: Hétköznapok hősei — József Attila-bérllet.
Szerdán este 8 órakor: Hétköznapok hősei — Ady-bérllet.
Csütörtökön este 8 órakor: Szabad szél — Bérlletzünet.
Pénteken este 8 órakor: Hétköznapok hősei — Bérlletzünet.
Szombaton este 8 órakor: Hétköznapok hősei — Arany-bérllet.

Vasárnap este 8 órakor a CSOKONAI SZINHÁZBAN LILIJOMFI RAJZ JÁNOS A szegedi Nemzeti Színház élmunkás művésze VENEDEGSZEREPÉL

MOZI

METEOR: MA UTOLJÁRA! 10, 3, 5, 7 órakor
KATKA
Hétfőn: KÖZKIVÁTRAI
CIRKUSZ
VIGMOZI: Ma: 11, 2, 4, 6, 8 órakor
hétfőn: 4, 6, 8 órakor
Csehcsodák vigjáték
KATKA
BEKE-MOZI: MA UTOLJÁRA! 11, 2, 4, 6, 8 órakor
Pálya műsor keretében, 1 és 2 forintos helyárakkal
Sztalingrádi csata
I FÉSZ
Hétfőn:
KÖZKIVÁTRAI
CIRKUSZ

KOMAR
rász, kor
ZOTT Sa

SARMA
kozmetika
Ébvtős.u.
csök, szö
és nyomi

NEMZET
szövetkeze
mélyautó
nál, Bákó

SZERET
4-5 éves
szív" jelt

OKT
KÖNYVE
ra jelent
Orosz, Sz
4. I. em.,

AL

GÉPHIM
nőnek, Sz
Pethó, Sz

MINDEN
köt, hossz
felveszek.

BEJARÓ
szorgalmas
goss Gy-1

KIS há
sere keres
és né, S
Rózsáné

MEGBIZI
szerető job
resék, azo
Bank I. en

BEJARÓ
mindenest
nal felvesz
félelelet

KERESÜN
teshez ért
Vasutas Sz
nyadi-u. 3.

